afgifte: Leuven X (weekblad – verschijnt niet van juni tot augustus)
Jaargang 21
1994-1995

veto

Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

nummer 26
maandag 27 maart 1995

Interviews rektorkandidaten pagina's 5-8

Rektorkandidatendebat: over de aanpasbaarheid van standpunten

Voorlopig geen studenteninspraak op hoogste nivo

Van 19 tot 27 maart wordt de eerste ronde van de rektorverkiezingen gehouden. Op het debat dat Kringraad vorige week woensdag organiseerde, kwamen de vier gekende kandidaten hun programma verdedigen voor de Leuvense studenten. Een toch wel schaars opgekomen publiek — zo'n goeie tweehonderd geïnteresseerden op een doelgroep van vijfentwintigduizend is niet echt overdreven — kreeg een makke avond, met weinig diskussie tussen de vier kandidaten en weinig geprofileerde standpunten. Wel werd duidelijk dat de studenten er niet op moeten rekenen dat ze inspraak krijgen in de hoogste beleidsorganen van de KU Leuven.

Het Gemeenschappelijk Buro (Gebu) en de Raad van Beheer zijn verantwoordelijk voor het dagelijkse bestuur van deze universiteit. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) vindt dat de studenten ook daar hun vertegenwoordiging in moeten krijgen. Aan de VUB is het momenteel al zo dat de ondervoorzitter van de Raad van Beheer een student is. Hij heeft onder andere veel te zeggen over personeelszaken. In Leuven kan zoiets blijkbaar niet.

Het voornaamste argument dat hierbij aangehaald wordt, is dat de ploegen van het Gebu en de Raad van Beheer telkens voor vijf jaar aanblijven, en dat de studenten onmogelijk in deze kontinuïteit zouden passen. Daarbij wordt ook gezegd dat de dossierkennis van de studenten veel te klein is om naar behoren te funktioneren in het opperste beleid van de universiteit. Uit de vertegenwoordiging in andere beleidsorganen is echter al gebleken dat de sterkte van de studentenvertegenwoordigers juist hun dossierkennis is. Uit het debat van vorige woensdag kwam echter naar voor dat de vier rektorkandidaten de top blijven afschermen, en dat ze daarvoor dezelfde argumenten — in feite niet meer dan ekskuses — gebruiken. Zo zou een konsensus daarover binnen Akademische Raad (AR) nog niet voor morgen zijn. Dat het woord van de rektor in die AR zwaar doorweegt en niets hem, mocht hij dat echt willen, verhindert om in het debat de kant van de studenten te kiezen, werd hierbij voor het gemak vergeten.

Own-goal

Als moderator van het debat koos Kringraad Pieter Knapen, joernalist bij Aktueel. Alhoewel de man zijn job naar behoren vervulde, was het misschien toch beter geweest iemand te nemen die meer vertrouwd was met de universitaire problematiek, zodat die sneller op de bal kon spelen. Nu was enige vorm van diskussie tussen de kandidaten praktisch onbestaande, en beperkte de interaktie zich tot een beleefd: "Ik sluit me aan bij het standpunt van mijn kollega's."

In een eerste ronde kregen de vier kandidaten kort de kans zichzelf en hun programma voor te stellen. Zoals te verwachten kwam het daarbij niet veel verder dan vage bewoordingen. Het eerste doelpunt van de avond was echter een own-goal, op rekening van professor Desiré Collen. (Geneeskunde). Volgens hem beschikte de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) over genoeg reserves om te voldoen aan enkele studenteneisen inzake kultuurinfrastruktuur en fakbars. De kandidaat had blijkbaar uit het oog verloren dat RvS die zestig miljoen reserves statutair niet mag aanraken en dus feitelijk op droog zaad zit. Collen deed nog meer wenkbrauwen fronsen toen hij het over de invulling van het ambt van rektor had. Intern pleitte hij voor een decentralisatie van het beleid. Hij beweerde dat er nog te veel betutteling van bovenaf was. Iets later ging hij zelfs zo ver dat hij durfde stellen dat de rektorjob best een part-time job kon zijn waarbij de rektor als "uithangbord" van de universiteit fungeert.

Professor Marc Debrock (fakulteit Letteren, departement Linguïstiek) meldde dat in de AR de kwaliteit van het onderwijs te weinig aan bod kwam. Verder legde hij er vooral de

vervolg op pag. 3

Voorlopig zijn ze allemaal nog wat onderbelicht (foto Karel De Weerdt), maar binnen enkele maanden zal één van hen waarschijnlijk meer dan voldoende in de schijnwerpers staan. Één van deze vier heren — de professoren Collen, Debrock, Lamberts en Oosterlinck — zal namelijk vanaf augustus de fakkel van Roger Dillemans overnemen. Dat gebeurt via een verkiezingsprocedure met maksimaal drie stemmingsrondes. De eerste ronde vindt plaats op 19 april. Stemgerechtigd zijn grosso modo proffen en fakulteitsraders —waarbij dus ook 129 studenten. Haalt één kandidaat dan reeds een absolute meerderheid, dan is de verkiezingspret voorbij, zoniet gaan afhankelijk van de precieze resultaten twee of drie kandidaten door naar de volgende ronde. Eventueel komt er dan nog een derde ronde met nog twee kandidaten. Veto kon niet wachten en sleurde de vier-kandidaatrektoren voor de mikrofoon, pagina's 5 tot en met 8. (kj)

Nationale betoging tegen verhoging inschrijvingsgelden

"Ga de 18.000 bij Agusta halen."

Ruim vierduizend studenten uit de hogescholen betoogden donderdagmiddag in Brussel tegen de voorgestelde verhoging van de inschrijvingsgelden. Voor sommige hogescholen betekent die verhoging een sprong van nul tot 18.000 fr. De betogers werden in hun eisen gesteund door een tweehonderdtal Boelarbeiders die zich op hun beurt solidair verklaarden met de hogeschoolstudenten.

Rond twee uur verzamelden de betogers tussen de futuristische kantoorblokken aan het noordstation. Met toeters, sirenes, grote spandoeken en vlaggen uitten ze hun ongenoegen over de op til staande verhogingen van de inschrijvingsgelden. Andere eisen waren "een gelijkschakeling van sociale voorzieningen van universiteiten en hogescholen" en "indexering van de studiebeurzen".

Koepel

De dreigende verhoging van de inschrijvingsgelden is een rechtstreeks gevolg van het hobudekreet: het vorig jaar goedgekeurde dekreet dat het hoger onderwijs buiten de universiteiten (hobu) regelt. In het dekreet is het maksimum toelaatbare inschrijvingsgeld vastgelegd. Dat bedraagt voor voltijdse niet-beursstudenten 14.500 fr inschrijvingsgeld plus nog eens 2.000 fr eksamengeld. Het eerste bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd met als referentiedatum 1 september 1990. Dat betekent dus konkreet dat een hogeschool volgend akademiejaar 18.000 fr inschrijvingsgeld mag vragen.

Aanvankelijk zag het er niet naar uit dat die dekretale bepaling veel konkrete gevolgen zou hebben. Twee weken geleden raakte echter bekend dat het Vlaams Verbond van het Katoliek Hoger Onderwijs alle hogescholen binnen haar koepel voorstelt de maksimale verhogingen voor alle richtingen in een keer door te voeren. Niet alleen de Guimardstraat lijkt die plannen te hebben. Ook vanuit de niet-katolieke hogescholen komen signalen van radikale verhogingen van de inschrijvingsgelden.

Aangezien het nieuws het eerst bekend raakte vanuit het katolieke net moest het Vlaams Verbond van het Katoliek Hoger Onderwijs het op de betoging zwaar ontgelden. Op veel spandoeken en in de geskandeerde slogans werd veelvuldig geschimpt op de Guimardstraat. Ook minister Van den Bossche en diens ongelukkige partijgenoten van de SP waren kop van jut. Toen de betoging langs de partijgebouwen van de socialisten passeerde, ontsnapte spontaan de naam van een bepaald soort legerhelikopters uit de mond van de hogeschoolstudenten.

Naast de hogeschoolstudenten waren ook delegaties van de Universiteit Gent, de Vrije Universiteit van Brussel en de KU Leuven van de partij. Hoewel ook 'indexering van de studiebeurzen' tot de eisen van de betogers behoorde, stapten er erg weinig universiteitstudenten mee op. De jongste decennia werd het systeem van de studiebeurzen doorheen de verschillende besparingsronden uitgehold. Zo werden de inkomensgrenzen om recht te hebben op een studiebeurs en de beursbedragen zelf gedurende vele jaren niet meer geïndexeerd. Daardoor zijn er steeds minder beursstudenten en worden de uitgekeerde beursbedragen ook steeds minder waard.

Tent

Uit Leuven waren er overigens niet alleen weinig universiteitstudenten naar Brussel afgezakt. Ook de hogeschoolstudenten lieten het afweten. De meeste Leuvense hogescholen zouden al beloofd hebben het inschrijvingsgeld niet te verhogen en dus vonden de studenten het niet opportuun hun kollega's uit andere steden te gaan steunen. Er is blijkbaar niet alleen weinig solidariteit tussen universiteit- en hogeschoolstudenten maar ook tussen hogeschoolstudenten onderling. De vraag om gelijkschakeling van de sociale voorzieningen tussen hogescholen en universiteiten bleek ook niet belangrijk genoeg om de Leuvense hobustudenten uit hun tent te lokken.

Dat die eis niet ongegrond is, staat nochtans als een paal boven water. De vraag naar gelijkstelling kan eenvoudigweg verantwoord worden met de vaststelling dat de studiekost voor een hogeschoolstudent en een universiteitstudent — zeker bij een verhoging van het inschrijvingsgeld — even hoog ligt. Momenteel krijgen de universiteiten elk jaar 9.500 fr per student voor sociale voorzieningen. De hogescholen krijgen sinds het hobu

vervolg op pag. 2

BINNENIN

Blow-in 3
Het rook verdacht naar inkt in het stadspark. Enkele SP-basisdemokraten hadden zich tussen de blowers gemengd en tripten aan de hand van vakkundig gerolde bankbriefjes. Vandenbroucke: "Ik heb enkel getrokken, niet geïnhaleerd." Lentefeest.

Kringverkiezingen 9
De student met de pet zegt: "Alle presessen zijn sjoemelaars. Ook die van Klio, Medica en Politika. Zeker die van Klio, Medica en Politika." Sel Cools en Walter De Bock, waag uw kans.

Shellac 10
Iemand uit het publiek: "Wie is die klootzak?" Waarop Albini: "Die klootzak heeft zonet voor een paar dollar je moeder gepakt en ze was het godverdomme niet waard." Te bekijken in de Corso. En hou voor alle zekerheid uw mond.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN
Campus Blauwput · Vuurkruisenlaan 4 · 3000 Leuven · Telefoon 016 23 08 50 · Telefax 016 22 83 43
(advertentie)

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.
Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

NSV-debat

Een late reaktie op uw verslag over het NSV-debat over strategie voor de Vlaamse Beweging (Veto 23 van 6 maart).
In de laatste paragraaf van het stuk (titel 'Mossel') citeert u mijn woorden alsof ze uit de mond van twee personen komen: "Het politieke midden is vaag en flets" - "Een mosselhouding" en worden ze geïnterpreteerd als vanuit ekstreem-rechtse hoek... Helaas, uit mijn mond klinken wel degelijk radikaal Vlaamse uitspraken, maar altijd vanuit een progressief, links standpunt. Verder noemt u het 'progressief nationalisme' een huisbrouwsel van Christian Dutoit. Mag ik u erop wijzen dat de linkse faktor in de Vlaamse beweging veel ouder is dan eender welke fascistoïde tendens?
En uw konklusie dat het behoud van België de enige garantie voor de demokratie in Vlaanderen is, wordt tegengesproken door een gamma gaande van kleine, persoonlijke, sociokulturele tot makro-ekonomische redenen; die worden in 'Meervoud' uiteengezet.
Nog veel sukses met Veto!

Dirk De Haes

Betoging

vervolg van pag. 1

dekreet 3.000 frank. Het hobudekreet met zijn drieduizend frank voor sociale voorzieningen lijkt op een vergiftigd geschenk uit te draaien, nu de hogescholen 18.000 inschrijvingsgeld mogen vragen.

Boel

De werknemers van de failliete Boelwerf in Temse toonden zich wel solidair met de hogeschoolstudenten. Nadat de studenten de boelarbeiders een maand geleden massaal hadden gesteund met een betoging in de Gentse binnenstad, waren een honderdtal scheepsbouwers op hun beurt naar Brussel afgezakt om de studenten te steunen. De twee brandweerwagens (met sirene) en de vrachtwagen met bijbehorende boot zorgden voor de nodige ambiance onder de studenten die gedurende een kleine twee uur door de Brusselse binnenstad stapten. Of de aktie van studenten en Boelarbeiders ook maar enig konkreet resultaat zal opleveren, blijft natuurlijk de vraag. Veel geld zal er bij Agusta niet meer te rapen vallen.

Peter Van Rompaey

het STUK

Om redenen die ik voorlopig niet kan onthullen was ik vorige week verplicht het bedrijfskrantje van onze Alma Mater te ontsijferen. Op de tweede bladzijde bovenaan: een foto. De eerste zin van het onderschrift luidde: "Op 23 februari nam de fanfare van het KVHV, naar jaarlijkse traditie, even stormenderhand het rektoraat in."
Nu heb ik zelf een drietal jaar meegelopen in een soortgelijke meute (je bent twaalf, je bent wild en je jongt wat ...) en ik weet dus uit ervaring wat voor zwijnerij dat zoal met zich meebrengt. Voeg daarbij dat het rektoraat zich even graag stormenderhand laat innemen als een bejaarde non en je vreest onmiddellijk het ergste: een akademische toorn van apokalyptische afmetingen. De tweede zin was dan ook: "Zij werden opgewacht door rektor Dillemans en een batterij pilsjes."
En je kan het je zo voorstellen: de rektor die in zijn 'lustoord van rustige wijsheid' (terminologie: Aimé Desaegher) plots wordt opgeschrikt door een helse stampei annex miserabele pogingen tot trompetgeschal, hoe hij onthutst naar de deur van zijn kantoor rent, vaststelt dat de trap reeds is ingenomen door aanstormende KVHV-vandalen die hij in een panische reflex van zelfverdediging begint te bekogelen met het eerste wat hem te binnen schiet en voor-handen is: pilsjes (weet ik veel wat die daar staan te doen, ik ben er ook geen kind aan huis). Aangezien 'batterij' zowel kan slaan op 'een groot aantal gelijksoortige voorwerpen' als op 'gezamenlijke vuurmonden van gelijk kaliber' zat zelfs de beeldspraak voor één keer snor. Maar wat lees ik dan? "Dat het er erg gezellig aantoe ging, kunt u wel merken aan deze foto."

Ik bekijk de bewuste foto en inderdaad: omringd door schalks lachende, bier drinkende vijftigers, is een koppel druk bezig de geïmproviseerde dansvloer te verkennen. De mannelijke helft blijkt onze rektor te zijn, de vrouw is helaas onherkenbaar. Een forse zoon van Vlaanderen staat wat te shaken in zijn houthakkershemd, zijn gabber (net buiten beeld) zwaait het vendel op de maat van de fanfaremuziek. Voorwaar een knus en huiselijk tafereel. Slim bekeken van onze rektor, dacht ik, even glimlachen naar het vogeltje van de Campuskrant, even een dansje om daarna de hele horde met de verdubbelde kracht van een uitgestelde wraak buiten te zwieren. Maar nee hoor..." Na afloop van de rektorale serenade kreeg de 13-koppige muzikale bende een woord van dank aangeboden en de al even traditionele cheque voor een nieuw instrument", meldde me de derde zin. Daarmee wist ik wat me te doen stond. Loko is momenteel druk bezig met het opstellen van een lijst van alle noodlijdende studentenverenigingen in Leuven. Deze zullen zich verkleed als KVHV-ers op een afgeproken tijdstip verzamelen in de Naamsestraat om beurtelings gedurende twintig sekonden met toeters en bellen en vlag en wimpel het rektoraat te bestormen. Aldaar zullen ze zich stante pede een stuk in hun kraag zuipen terwijl daartoe uitgeloot vrouwelijk schoon het aanwezige personeel platwalst en de poen inkasseert. Daarna kunnen ze, terug beneden, hun materiaal doorgeven aan de volgende dertienkoppige bende, waarna het ritueel zich herhaalt. Gelet op de prijzen van muziekinstrumenten moet het mogelijk zijn om op die manier een getal van meer dan zes sijfers te verzamelen op minder dan drie uur! Gewoon doen zou ik zeggen, als dat geen plagiaat was.

AW

Vluchtelingen

Het Aktiekommitee tegen uitwijzingen trekt deze week naar Brussel. Eind december vorig jaar organiseerde het kommitee een kleine betoging in Leuven. Het kommitee neemt het op voor een aantal vluchtelingen in het Leuvense die met uitwijzing bedreigd worden. Stuk voor stuk gaat het om mensen die volgens het kommitee voldoende redenen hebben om in ons land te mogen blijven. Sommigen van hen werken en leven hier al acht jaar en krijgen nu zonder enige verklaring van hogerhand het bevel om ons land te verlaten.
Aan die konkrete gevallen koppelt het kommitee een aantal meer fundamentele eisen, zoals herstel van het asielrecht en de konventie van Genève en rechtvaardiger Noord-Zuidverhoudingen. Het kommitee gaat de diskussie rond het openstellen van de grenzen ook niet uit de weg. Als men bekijkt hoeveel vluchtelingen derde wereldlanden moeten slikken en als men dit vergelijkt met het aantal vluchtelingen in België, moet men immers vaststellen dat het vluchtelingenprobleem niet hier ligt maar wel in die derde wereld. België telt één vluchteling op vijfhonderd inwoners, terwijl dit sijfer voor sommige Afrikaanse landen op één op tien ligt.
Sedert december heeft het kommitee niet stilgezeten. Er werd een petitieaktie opgestart en intussen zijn er al zo'n zevenduizend handtekeningen ingezameld. Die handtekeningen wil het kommitee deze week afgeven op het ministerie van binnenlandse zaken. Daarom gaat het kommitee dus naar Brussel en zal het er een korte optocht houden van de Grote Markt naar het ministerie. Een bus vertrekt aan de voorkant van het station van Leuven om 14 u. De rit kost 100 frank, informatie kun je krijgen op 23.73.03 of 22.06.83.

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
🖷 016/22.01.03

Jaargang 21
nr. 26
27 maart 1995

Ver. uitg. **Peter Van Rompaey, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven**
E-mail: veto@tristan.arts.kuleuven.ac.be
Internet-Veto: http://www.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto.html
Hoofdredaktie: **Kris Jacobs**
Redaktiesekretaris: **Peter Van Rompaey**

Redaktie: **Karel De Weerdt, Henk Dheedene, Serge Franchoo, Martijn Graumans, Joris 'dat is wel een goed artikel' Janssens, Kristien Michiels**

Doka: **Kristof Braekeleire, Philip De Keyser, Karel De Weerdt, Katrin Vandenbosch, Joris Vanden Houtte**
Onscherp: **Karel De Weerdt**
Medewerkers: **AW, Chris Brouwers, Annemie Deckx, Filip De Keukeleere, Filip De Maesschalck, Bart Eeckhout, Joost Hutsebaut, Ineke Le Compte, Jooooo-ooooos Leurs, Steven Mertens, Elke Van Campenhout, Joris Vanden Houtte, Tom Van Schandevyl, Alexander Witpas**
Layout en vormgeving: **Karen De Pooter, Bart Eeckhout, Martijn Graumans, Kris Jacobs, Joris Janssens, Kristien Michiels, Peter 'dat is geen goed artikel' Van Rompaey**
Tekeningen: **Kristof Braekeleire**
Dtp: **Filip De Keukeleere, Jos Leurs, Hans Vandenabeele**

Eindredaktie: **Karen De Peuter en Pater Van Rompaey**

Zetwerk en publiciteit **Alfaset Leuven (016/22.04.66)**
Drukkerij **Artoos (Kampenhout)**
Oplage **9000 eksemplaren**
ISSN-nummer **0773-5162**

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering **iedere vrijdagnamiddag om 15.00u**

Vrije Tribune

Veto plaatst geregeld bijdragen ingezonden door derden onder de noemer 'Vrije Tribune'. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor de gepubliceerde tekst. Standpunten die in een 'Vrije Tribune' worden ingenomen zijn volledig voor rekening van de auteurs.

Diskriminatie in België?
Wie een hond wil slaan, vindt altijd wel een stok.

Op zaterdag 28 mei 1994 ging ik met vrienden naar Mannequin, een klub in Herent. We werden zonder reden de toegang geweigerd (daags voordien werden vrienden de toegang geweigerd daar één van hen geen identiteitskaart kon voorleggen). Daarop spuide de man aan de ingang zijn haat en woede met "ik zie genoeg op televisie wat zwarten doen in Rwanda". Wat een leuk onthaal voor een avondje uit. Tussen haakjes, ik ben van Nigeria, heb een bruine gelaatskleur en spreek Engels en Nederlands.
Ik heb dit voorval onmiddellijk gemeld bij de autoriteiten van mijn school en bij de politie van Leuven (procesverbaalnummer beschikbaar). Toen wist ik nog niet dat dergelijk wangedrag een gevestigde kultuur was en is in België. 'Zwart' lijkt er synoniem te zijn met 'vuil' en 'slecht'.
In februari 1995 ging ik, samen met enkele vrienden die me in België een bezoekje brachten, naar dancing James in Diest-Bekkevoort. Na onze wagens geparkeerd te hebben op de aangeduide plaats en de parkingagente betaald te hebben, gingen we richting disko. Aan de ingang werd ons de toegang geweigerd daar we geen lid waren. Ik vermoedde reeds wat er werkelijk aan de hand was maar hield me dom. Aldus stelde ik voor om ons allen lid te maken. Een mooie aanwinst voor de zaak, nietwaar! Daarvoor moesten we de baas kontakteren, en die konden of mochten we dan ook weer niet kontakteren. Intussentijd stroomden massa's 'blanken' gewoon in en uit de disko zonder enig vertoon van lidkaart of identiteitskaart. Was er dan niemand die deze disko voor de eerste maal bezocht of kenden 'the guys' aan de inkom iedereen die binnengelaten werd?
Wel, zulke ervaringen zijn pijnlijk en doen je realiseren dat de glitter en praal van België in het niets verdwijnen tegenover de verachting die zijn bewoners vertonen voor 'zwarte' rassen. Daarenboven hoorde ik een heer op leeftijd mompelen dat we met teveel waren. Wat heeft zulks te betekenen? Was de disko te klein voor zes mannen en twee vrouwen? Wel, het enige wat ons restte was terug huiswaarts te keren met een baksteen in de maag en een gevoel van onrechtvaardigheid. Als wat worden wij eigenlijk aanzien? Zijn 'blanken' één haar beter dan 'zwarten' enkel door de kleur van hun huid? Ik ben dit voorval niet gaan aangeven aan de politie daar ik nog steeds geen antwoord had en heb op mijn eerste aangifte van mei 1994.
Is het niet dat men volgens de Belgische wet van 30 juli strafbaar is voor daden die wijzen op racisme of xenofobie, ook als het gaat om racisme gebaseerd op huidskleur? Deze wet wordt zonder twijfel niet toegepast op bovenstaande gevallen. Zeer spijtig, gezien de positie van België in de Europese Gemeenschap. Wat dit betreft doet Nederland zijn naam meer eer aan; daar worden vreemdelingen als normale mensen toegelaten in dancings. De autoriteiten zouden een halt moeten toeroepen aan dergelijke 'kleinerende, kwetsende Belgische gastvrijheid' oftewel diskriminatie in dancings schrappen uit de wet tegen racisme en xenofobie. Tenzij het aan de wereld is om te ondervinden dat deze wet enkel dienst doet als een rookgordijn om de dagelijkse diskriminatie en 'anti-zwart' praktijken in België te verdoezelen en of te rechtvaardigen.
Graag had ik nog via deze weg laten weten dat Afrikanen niet 'zwart' zijn. Onze huidskleur is bruin. Een kleur waarvoor vele blanken zichzelf uren in de zon liggen te roosteren of er fortuinen aan uitgeven. 'Zwart' wordt doorgaans gebruikt om te kunnen spreken van een subhumaan ras. Terwijl de superieuren, 'the so called whites', zichzelf en hun huidskleur gedefinieerd hebben als een teken van reinheid en superioriteit, kortom 'the best'. Maar in werkelijkheid is niets minder waar en dat kan bevestigd worden door alle vreemdelingen die in België wonen en dagelijks gekonfronteerd worden met de Belgische bekrompenheid. Bovendien, ikzelf heb nog nooit een 'witte' gezien. Jij wel? En tenslotte, de blanken kunnen nog veel leren over beleefdheid, gastvrijheid en etikette van de 'onbeschaafde' zwarten.

Chukwumezie, Kanayo, C.

Rektordebat

vervolg op pag. 1

nadruk op dat het Akademisch Assisterend Personeel (de assistenten, zeg maar) tijdens hun opleiding veel meer gesensibiliseerd moest worden voor de onderwijsopdracht.

Reservoir

Emiel Lamberts (departement Geschiedenis) stelde dat men op beleidsnivo ervoor moet waken dat de finaliteit van de universiteit niet uit het oog wordt verloren. Die bestaat volgens hem uit drie pijlers: onderwijs, vorming en wetenschappelijk onderzoek. En bij dat laatste had hij het over de absolute prioriteit van het fundamenteel onderzoek. De universiteit moet volgens Lamberts een denkcentrum zijn dat kritisch staat ten opzichte van kerk, politiek en bedrijfsleven. Ook Collen sprak over de eigenheid van de universiteit, maar dan vooral in verhouding tot de hogescholen. Hij vindt dat de afstand tussen die twee te klein aan het worden is.

Professor André Oosterlynck (Toegepaste Wetenschappen) verklaarde dat het onderwijs "van instruktie naar konstruktie" moet evolueren. Een vermindering van de hoorkolleges en meer aandacht voor een vorming in de diepte en in de breedte, zo heette het. Verder vond hij dat de universiteit meer middelen moet krijgen binnen de bestaande onderwijsbegroting en dat een verdergaande rationalisering zich opdringt.

Het debat na de voorstelling van de kandidaten was geen echt debat omdat er geen echte diskussie op gang kwam en enkel geantwoord werd op de vragen van de moderator. Een hele reeks onderwerpen kwam ter sprake, waarover de kandidaten elk om beurt hun mening kwijt konden. Het eerste onderwerp waar enige profilering zich opdrong, was de eresenaat, een idee van rektor Dillemans om gezaghebbende persoonlijkheden nauwer bij de KU Leuven te betrekken, niet in het minst om zo meer priveekapitaal aan te kunnen trekken. Oosterlynck hield zich op de vlakte. Hij zag die eresenaat als "een reservoir van signalen van wat er leeft in de maatschappij". Collen kon zich hierbij aansluiten, maar Lamberts en Debrock waren niet echt te vinden voor het idee. Debrock stelde zelfs onomwonden dat "het iets is voor personen die hun beste tijd al voorbij zijn."

Hot item

De diskussie over kultuur kwam direkt neer op het Stuc. Er werd gesteld dat het kunstencentrum verder moest uitgebouwd worden, liefst met eksterne middelen. Lamberts en Oosterlynck maakten de vaststelling dat het Stuc aan het weggroeien was van de studentenkultuur en dat er moest gezorgd worden voor een infrastruktuur voor de studenten als dat nodig zou blijken.

Wat semestereksamens betreft, was Oosterlynck bereid daarin de wensen van de studenten op te volgen, ook als dat per fakulteit zou verschillen. Lamberts van zijn kant vond het belangrijker dat de universiteit op dat vlak zoveel mogelijk dezelfde lijn zou volgen, onder andere omdat dat systeem ook gevolgen heeft voor het studentenleven.

Over het hot item van toelatingsbeperking durfden de vier kandidaten niet echt hun nek uit te steken. Collen ging het verst door te stellen dat als de problematiek niet eerst in de universiteit zelf bespreekbaar gemaakt werd, het uiteindelijk toch van buitenaf zou opgelegd worden. Hij wou echter niet kwijt of hij zelf voorstander was van een toelatingseksamen. Debrock ontweek de problematiek door te stellen dat het vooral belangrijk was om betere kontakten te leggen met het sekundair onderwijs. Enkel Lamberts onderstreepte echt dat de vrije toegang tot de universiteit voor iedereen een absolute prioriteit was. Temeer omdat we volgens hem nog steeds in "een arm Vlaanderen" leven waar de universiteit iets aan kan veranderen. Oosterlynck van zijn kant pleitte voor een oriënteringsproef na het sekundair onderwijs.

Ondanks enkele kleine aksentverschillen vormen de woorden "Ik ben het eens met mijn voorganger." de beste illustratie van een mak debat. Het zal dan ook bijzonder moeilijk worden voor de studentenvertegenwoordigers om een keuze te maken.

Henk Dheedene

Penitentienenstraat 13
3000 LEUVEN
(zijstraat Mechelsestraat)
Tel. & fax 016/20.14.09

Life Style Center

FITNESS
AEROBICS
STEPAEROBICS
CARDIOFUNK
SAUNA
ZWEMBAD
STOOMBAD
VOETBAD
RELAXRUIMTE
ZONNEBANKEN
SNOOKER
AMERICAN POOL
BOWLING

advertentie

Blow-in in het stadspark

Een nieuwe lente, een nieuw kruid

Het lentefeest dat vorige woensdag doorging in het stadspark was, zoals bepaalde 'insiders' waarschijnlijk al wisten, eerder een blowersfeestje. Groezel en de Belgische Cannabis Consumenten Bond (BCCB) van Leuven organiseerden dit lentefeest oftewel de 'Stadspark Blow-in'. Een muzikale multikulturele happening waarop Dortdoud, een Gentse reggaeband en Carl Soetewey optraden. Tussen de optredens werd een debatje gehouden rond het cannabisgebruik. Het hele gebeuren was een openlijk en vreedzaam protest van ongeveer tweehonderd aanwezige blowers. Er werd dan ook lustig wat shit en hasj tussen de tabak gerold zodat het stadspark niet alleen bezaaid lag met bierflesjes maar ook in een tijdelijke roes gedompeld werd.

Het lentefeest was in de eerste plaats een organisatie van de Leuvense afdeling van de BCCB. Maar omdat veel van die mensen ook toevallig bij Groezel aangesloten zijn, een kunstkollektief dat ook voor legalisering van softdrugs is, besloot men onder die naam een aanvraag in te dienen bij het stadsbestuur. Tine Nuyts, verantwoordelijke voor de blow-in, geeft toelichting: "We willen met deze manifestatie eindelijk eens als bond voor blowers naar buiten treden. En we willen ook wel eens zien in welke mate de blower zijn overtuiging bekend wil maken. We hebben al meer akties gepland: we zouden graag in Leuven nog een paar optredens programmeren en een debat in Aula Pieter de Somer. En voor de rest van België staan er volgende maand nog enkele blow-ins op stapel. Zo willen we ons standpunt in de kijker stellen." De argumenten zijn genoegzaam bekend. "We willen duidelijk maken dat we het belachelijk vinden dat cannabis nog steeds verboden is. Wiet is veel minder erg dan alkohol. Wij vinden het bijvoorbeeld veel gezonder dat iemand een avondje thuis wil blowen in plaats van op kafee te gaan zitten. En voor de rest vinden wij ook dat iedereen recht op roes heeft."

Blaaskaak

Maar hoe maak je in godsnaam reklame voor aktiviteiten die nog altijd illegaal zijn? Hiervoor werd vooral het 'oor van de straat' gebruikt, zo blijkt. De organisatoren vertellen het voort en via via komen veel mensen te weten wat er te doen is. "Maar ook op Studio Brussel heeft iemand ons lentefeest als blow-in bekendgemaakt. Dat was iemand die niets met de organisatie te maken had." Als je dan zo'n evenement zo eksplicit aankondigt , dan mag je inderdaad wel mannen in blauwe jassen met honden verwachten. Hebben de kunstkollektivisten dan geen schrik voor akties van de politie? "Tja, daar hebben we eigenlijk nog niet teveel over nagedacht. Maar als de politie lastig begint te doen, dan zullen de organisatoren zich verantwoordelijk stellen. We zullen dan onze argumenten nog eens duidelijk proberen te maken."

Herdershond

En de politie was er inderdaad. Rond de middag al toerde een blauwwit minibusje rond het stadspark. Vanaf zes uur waren ze ook in burger vertegenwoordigd. Twee onopvallend besnorde en bebrilde veertigers stonden al verdacht te wezen en inderdaad, toen later drie politieagenten in uniform, vergezeld van een Duitse herdershond kwamen opdagen, sloten ze zich daar rustig bij aan. Rustig een sigaretje rokend sloegen zij de lentevierders gade vanop een tiental meter. "Voorlopig kijken we de kat uit de boom. We hebben alleen de order van de kommissaris in te grijpen als we vaststellen dat er drugs gebruikt worden, maar zoiets is niet makkelijk. vast te stellen. Deze hond die u hier ziet is namelijk geen 'drugsman'. Alleen de rijkswacht heeft drugshonden. Maar dit eksemplaar is ook wel snugger, hoor." Of er tegenwoordig veel mensen opgepakt worden voor het gebruik van cannabis? "Dat komt heel sporadisch voor. Slechts als er getipt wordt. In zo'n gevallen zijn we ook verplicht dit na te trekken en door te verwijzen naar het gerecht." Een gebruiker beweerde wel dat de politie hem, ongeveer een maand geleden, in burgerauto in de buurt van de Vismarkt heeft aangehouden toen ze hem op heterdaad betrapten. Puur toeval of wijzigingen in het beleid?

Ook cannabisprominenten zoals Denise Aerts van de BCCB en Adriaan Bronkhorst van de Nederlandse Cannabis Consumenten Bond (NCCB) waren aanwezig. De Bond voor een Emancipatorisch Drugbeleid (Debed) was eveneens van de partij. Dit is een belangengroep van en voor druggebruikers, ex-gebruikers en gesubstitueerden, zoals bijvoorbeeld metadongebruikers, die in de eerste plaats streeft naar een maatschappelijke aanvaarding en tolerantie van druggebruikers. Zij kwamen allemaal aan het woord tijdens het debat.

In dat debat wees Bronkhorst op de verstrenging van het klimaat in Nederland. De toelating van cocabladeren, geen pure cocaïne, kreeg ook zijn aandacht. Verder had hij het over de toename van het aantal drugvluchtelingen uit de VS, dat naar schatting tegen het jaar 2000 de vijfentwintig- à dertigduizend zou overschrijden. Hij riep op tot een briefschrijfaktie voor het vrijlaten van druggebruikers die in de gevangenis zitten. Tot slot moedigde hij het publiek ook aan tot een even harde strijd als destijds in Amsterdam en tot massaal stemmen op de BCCB-partij. Denise Aerts riep ook op tot de strijd en had het vooral over haar politieke partij. Of die partij er komt is wel een groot vraagteken. Er resten ongeveer twee weken om tienduizend handtekeningen bijeen te sprokkelen en verder loopt het nog niet vlot om mensen op de partijlijst te krijgen. Een onverwachte kritische inval van een muzikant die ook gebruiker was, maar blowen toch niet zo onschadelijk vond, gaf de toespraken nog enige allure van een debat. Uiteindelijk bleek ook dit toch weer navelstaarderij met de tot in den treure herhaalde argumenten.

Inval

Op de koude voeten en enige saaiheid na leek Leuven Blow-in best wel geslaagd. Dat de politie niet ingegrepen heeft, is ergens wel jammer. Dat had heel wat ekstra media-aandacht opgeleverd en had allicht de diskussie over het tolereren van hasj opgerakeld. Of heeft de BCCB haar doelstelling al voor een deel bereikt en is er in dit land bij de autoriteiten toch al een zekere tolerantie of bewustwording te bespeuren tegenover cannabis?

Jos Leurs
Joris Janssens

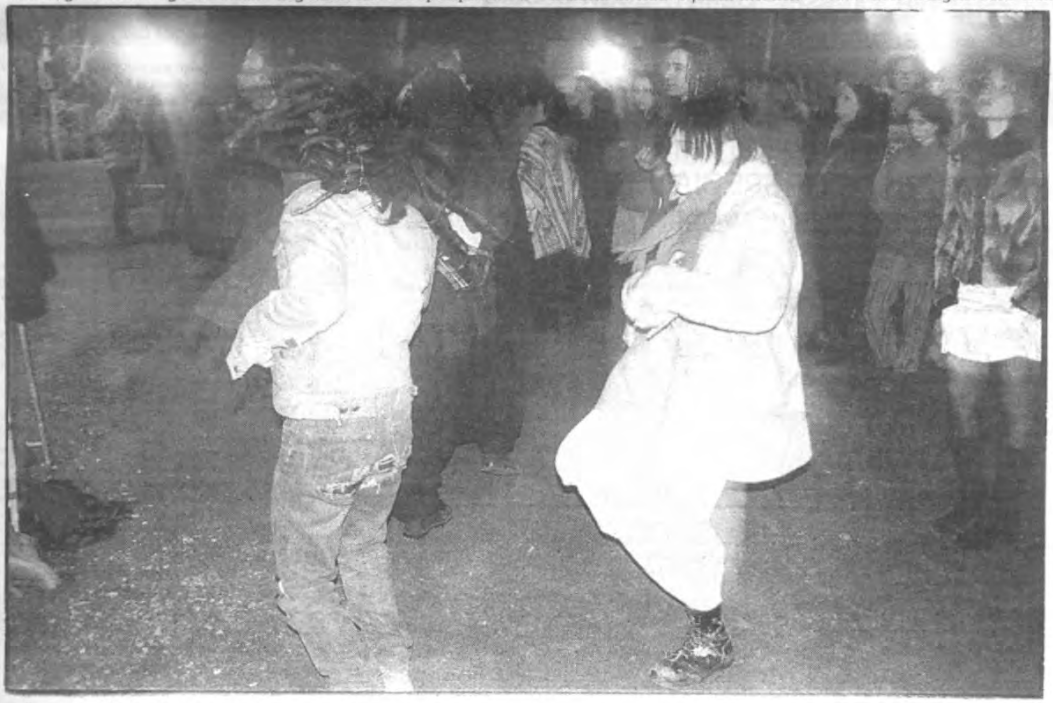

Dansen en blowen is onze regel niet (foto Philip De Keyzer)

Wenst u een thesis met Tekstappeal

TYPE, DTP & COPYWRITING
016 / 48.19.36

(advertentie)

Argentijnse volksmuziek door Dirk Van Esbroeck en Juan Masondo

Het einde van de wereld

Wie vroeger regelmatig de Leuvense restaurants afschuimde, kende hem misschien van het pittoreske 'El cantina del coronel' in de Parijsstraat. De breedbesnorde Juan Masondo staat bij de folkliefhebbers echter ook bekend als begenadigd tangogitarist en vast begeleider van Dirk Van Esbroeck. Beiden spelen al sinds 1976 samen in diverse bezettingen: als duo, als trio met bandoneonspeler Alfredo Marcucci of met het 'Sexteto tango al sur'. Op vrijdag 7 april speelt het duo in Zaal Wiedts'z.

Als duo spitsen Van Esbroeck en Masondo zich niet echt toe op de tango. Dat is meer het terrein van het trio en het sextet waarmee ze de muziek van Astor Piazzolla en co interpreteren. In '89 verwierven Van Esbroeck en Masondo met het sexteto tango al sur bekendheid bij een iets ruimer publiek met een lp met Nederlandstalige "Argentijnse muziek". Teksten van de nieuwrealistische dichter Stefan Van den Brempt en van Van Esbroeck zelf werden van een Zuidamerikaanse melodie voorzien.

De volgende jaren namen ze met "Canto de Nadie" en "Guitarras Argentinas" nog enkele niet-Nederlandstalige platen op. Als duo vertolken Masondo en Van Esbroeck zoals gezegd niet zozeer de tango, de Argentijnse stadsmuziek bij uitstek, maar de landelijkere volksstijlen zoals de zamba, de chamamé (oorspronkelijke akkordeonmuziek uit de grensstreek met Paraguay), de malambo (een solo-mannendans die het ritme van de paardengalop imiteert) en de chacarera (een verleidingsdans uit Noord-West Argentinië).

Dirk Van Esbroeck kreeg de Argentijnse kultuur met zijn Spaanse, Italiaanse en Indiaanse elementen met de paplepel ingegoten. Hoewel hij in Gent geboren werd, bracht hij het grootste deel van zijn jeugd door in Argentinië. De familie Van Esbroeck woonde, na een zesjarig verblijf in een dorpje op het platteland, aan de rand van Buenos Aires. Hun achtertuin keek als het ware uit op de weidse pampa's. De scholen en de hele leefomgeving waren Spaanstalig. Ondanks de grote invloed van de Spaanse en de Italiaanse kultuur in Argentinië, waar de Indianen praktisch uitgeroeid zijn, liet toch één Indiaans monument zijn invloed op de jonge Van Esbroeck gelden. Het gaat om zanger en gitarist Atahualpa Yupanqui. Van deze grootmeester van de Argentijnse volksmuziek zouden Dirk en Juan later dan ook verscheidene nummers opnemen.

Toen hij in 1964 terug naar Vlaanderen keerde, zei Dirk Van Esbroeck de Argentijnse kultuur ogenschijnlijk vaarwel. Hij ging een filmopleiding volgen aan het RITCS in Brussel en werkte achter de schermen mee aan verscheidene langspeelfilms. Hij bleef wel muzikaal aktief in de groep 'De Doolaards' maar het was pas toen hij in 1972 begon te zingen bij de groep Rum dat Van Esbroeck ruimere bekendheid verwierf in folkminnend Vlaanderen.

Enkele jaren later leerde van Esbroeck Juan Masondo kennen, die zijn belangstelling voor de Argentijnse muziek terug aanwakkerde. Masondo is geboren en getogen in Cordoba, de grootste stad van Argentinië. Van zijn vader, die eveneens een niet onverdienstelijk zanger en gitarist is, leerde Masondo muziek spelen. Als jonge knaap is hij als gitarist aktief in verschillende Zuidamerikaanse orkesten. Later ontdekt hij dat hij ook over een warm stemgeluid beschikt. Na zijn studies aan de landbouwfakulteit van Cordoba komt hij voor een stage naar de KU Leuven, waar hij zoals zoveel studenten blijft plakken. Hij ontmoet Dirk Van Esbroeck, met het gekende resultaat. Naast de samenwerking met Van Esbroeck is Juan Masondo nog her en der aktief op het muzikale front, bijvoorbeeld als teatermuzikant bij de herneming van "Mistero Buffo" van de Internationale Nieuwe Scène.

Dirk Van Esbroeck werkte op zijn beurt dan weer mee aan folkprojekten zoals 'Het Zwarte Goud' en de 'Liedboeken'-reeks, beide bij Radio 1. Bij diezelfde omroep helpt hij nog steeds mee aan het zondagavondprogramma 'Het einde van de wereld' waarin Patagonië, het zuidelijkste puntje van Argentinië dat ook wel bekend staat als Vuurland, een rode draad vormt. Daarnaast toerde hij ook een tijdlang door Vlaanderen met "Van op de hoge brug", een programma met op muziek gezette gedichten van Jan Van Nijlen en Richard Minne. Deze keer zal hij echter de sfeer van Vuurland evokeren.

Peter Van Rompaey

Dirk Van Esbroeck en Juan Masondo spelen op vrijdag 7 april Argentijnse volksmuziek in Zaal Wiedts'z, Vandenbemptlaan 6A in Heverlee. Het konsert begint om 20.30 u. Kaarten kosten 300 fr.

Vakature Sora

Voor haar werking gedurende het akademiejaar 1995-1996 zoekt Sociale Raad twee halftijdse krachten. Hun kontrakt zal lopen van 1 september tot 31 augustus. Van deze personeelsleden wordt verwacht dat ze de werking van Sociale Raad praktisch en inhoudelijk ondersteunen. Ze moeten op de hoogte zijn van de doelstellingen van Sociale Raad, de werking van de medebeheersorganen, en bereid zijn zich in te werken in de tema's die de Raad zal behandelen. Gezien de werking van Sociale Raad is het van belang dat kandidaten over dynamische en organisatorische kapaciteiten beschikken, en dat ze bereid zijn om fleksibel te werken. Interesse in de sociale problematiek in het algemeen en in de studentenproblematiek in het bijzonder is een vereiste. Er wordt verwacht dat ze openstaan voor nieuwe ideeën vanuit Sociale Raad, en dat ze dan ook bereid zijn deze ideeën zo goed mogelijk uit te werken. Kandidaturen moeten op het kantoor van Sociale Raad, 's Meierstraat 5, ingediend worden uiterlijk dinsdag 18 april om 13.00 uur. De kandidaten moeten zich voorstellen op de Algemene Vergadering van Sociale Raad op vrijdag 21 april om 19.00 uur.

Krira werft aan

Op vrijdag 21 april 1995 om 19 uur verkiezen we twee vertegenwoordigers voor de Raad der Internationale Relaties, die de Leuvense studenten tevens in het European Student Network en Mosaic vertegenwoordigen. Tevens zoeken we dan twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS). Ook voor het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL) zoeken we drie aggregatiestudenten, één uit elk van de drie groepen. POC ervaring is gewenst.

Op vrijdag 5 mei 1995 om 19 uur verkiezen we een nieuwe voorzitter en twee vrijgestelden voor Kringraad. De vrijgestelden zijn studenten die ervaring hebben binnen kringwerking en die halftijds betaald worden. Zij moeten enerzijds inhoudelijke ondersteuning geven aan de vertegenwoordigers en de Algemene Vergadering van Kringraad en anderzijds administratieve ondersteuning bieden. Een groot engagement is vereist.

Op vrijdag 12 mei 1995 om 19 uur verkiezen we vier studenten voor Akademische Raad en vier voor Onderwijsraad (telkens één uit eksakte, één uit biomedische en twee uit humane wetenschappen). De kandidaten moeten minstens een jaar POC-ervaring hebben.

Iedereen die geïnteresseerd is in één van deze funkties kan kontakt opnemen met Kringraad, 's Meiersstraat 5 of telefonisch op 016/22.31.09 tussen 14 en 18 uur. Kandidaten moeten een motivatiebrief en CV binnenbrengen op het kantoor ten laatste 48 uur voor de verkiezing. In praktijk betekent dit dat de kandidaturen respektievelijk verwacht worden uiterlijk op woensdag 19 april om 18 uur, woensdag 3 mei om 18 uur en woensdag 10 mei 18 uur. Veel sukses.

Spora vraagt

Voor de ondersteuning van haar werking gedurende het akademiejaar 1995-1996 zoekt Sportraad twee halftijdse werkkrachten. De vrijgestelden zullen werken onder een bediendenkontrakt van een jaar en dit vanaf 1 augustus 1995. Hun taak bestaat erin de doelstellingen van Sportraad uit te werken. Deze opties behelzen een vijftal facetten:

— Kompetities en massasport;
— Financiële ondersteuning van de kringen;
— Verdedigen van studentenbelangen aangaande sport aan de universiteit;
— Subsidiëren van speciale sporten;
— Studentenvertegenwoordiging in verschillende kommitees.

Meer specifiek behelst deze taak:

— Het begeleiden van en werken met de Algemene Vergadering (AV). In een wederzijdse vertrouwensrelatie openstaan voor initiatieven van de AV, deze uitwerken, zelf mensen motiveren en met ideeën uitpakken.
— Het konkreet realiseren van: organisatie van massasporten en tornooien (oa 24-urenloop, studentenmaraton), kontakten met sponsors, permanentie en service (uitlenen van sporttruitjes en dergelijke), archief, boekhouding, verslagen, uitnodigingen, begroting, eksploitatie.
— Probleemdetektie en studiewerk.

Sollicitaties dienen schriftelijk, met cv, motivatie en vermelding van de ervaring, het sekretariaat van Sportraad te bereiken ten laatste op donderdag 20 april om 18.00 u. De weerhouden kandidaten zullen dan uitgenodigd worden voor een sollicitatiegesprek met de AV op woensdag 26 april 1995 in De Spuye, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee.

Je sollicitatie stuur je naar het volgend adres, alwaar je ook terecht kan voor verdere inlichtingen: Sportraad KU Leuven, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee, tel. 20.62.03 (vanaf 2 mei 32.91.33 en 32.91.34, fax 32.91.99).

advertentie

ERASMUS HOGESCHOOL

EUROPEAN MASTER'S
IN PUBLIC ADMINISTRATION

POSTGRADUAAT PROGRAMMA VAN 1 JAAR

in een Europees netwerk van vijf universiteiten en hogescholen van de Europese Unie: Brussel - Berlijn - Ludwigsburg - Leeuwarden - Liverpool

leidt tot de titel van
GEDIPLOMEERDE IN DE GESPECIALISEERDE STUDIE VAN EUROPEAN PUBLIC ADMINISTRATION

aanvang: 1 oktober

Inlichtingen: Prof. Dr. H. Wuyts
E-MPA-coördinator ERASMUSHOGESCHOOL
Trierstraat 84, 1040 Brussel
☎ 02/230.12.60 - 🖷 02/230.99.90

mpa

Désiré Collen is kandidaat uit Biomedische Wetenschappen

"De vraag is of wij moeten gaan naar nog meer studenten"

Professor Désiré Collen is in de eerste plaats een onderzoeker. De prille vijftiger heeft niet alleen een diploma van arts, maar promoveerde nadien ook nog als doktor in de wetenschappen, meer bepaald de scheikunde. Meest bekend is hij voor de ontdekking van het T-pa, een stof die dient om bloedklonters op te lossen. Professor Collen is ondermeer voorstander van een verdere decentralisatie. Veto trok naar Gasthuisberg, nam de lift, doorliep enkele fiks uit de kluiten gewassen gangen en viel uiteindelijk met de deur in huis.

Veto: *U pleit in uw beleidsnota voor een decentralisatie. Wat zijn volgens u de voordelen van decentralisatie?*
Désiré Collen: «Ik denk dat een universiteit vooral een groep van kreatieve individuen moet zijn. De laatste jaren is er al heel wat decentralisatie gebeurd, maar volgens mij moet men dat nog verder uitbouwen. Ik denk dat men de zaken maksimaal naar de fakulteiten en de departementen — de bouwstenen van de universiteit — moet delegeren, wel met dien verstande dat het akademisch beleid uiteindelijk gevormd wordt door de Akademische Raad, die de algemene visie moet vastleggen. Ik zou mij als rektor niet met alles bezig houden, maar zoveel mogelijk delegeren, een beetje in de stijl van wijlen rektor De Somer. Mocht ik tot rektor verkozen worden, ben ik eigenlijk van plan mij daar vier dagen per week mee bezig te houden en één dag per week met dat laboratorium hier. Ik denk ook dat een rektor niet alle domeinen kan beheersen. Om een universiteit goed te runnen, heb je allerlei soorten mensen nodig. Het moet dus een 'team effort' zijn met een delegatie naar de domeinen vanuit een konsensus, zodat wij allemaal kunnen werken in plaats van mekaar een beetje te bekonkurreren.»

> "Mocht ik tot rektor verkozen worden, ben ik eigenlijk van plan mij daar vier dagen per week mee bezig te houden en één dag per week met dat laboratorium hier."

Veto: *Vanuit Humane vreest men dat een rektor vanuit één van de twee andere groepen aan deze universiteit hen in het gedrang zou brengen. Eén miljoen minder binnen Humane Wetenschappen betekent bij wijze van spreken vaak één mandaat minder, net omdat men er veel minder in dure apparatuur dient te investeren.*
Collen: «Daarom moet men ook in stand houden dat de kommissies van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO) dat soort onderzoek blijven remunereren. En ik denk dat het grootste deel van de NFWO-mandaten naar de Humane Wetenschappen gaat, samen met de Wetenschappen. Ik wens daar geen verandering in te brengen. Ten tweede, de verdeling binnen de universiteit van de basisdotatie is ongeveer gelijk met de verdeling van de onderwijsbelastingseenheden. Er is dus geen grote disproportie tussen de groepen op dit ogenblik.»

Veto: *U vindt ook dat de rektor een uithangbord moet zijn voor de universiteit.*
Collen: «Ik denk dat de universiteit twee grote taken heeft, of eigenlijk twee en een halve grote taak. Dat is onderwijs, onderzoek en dienstverlening. De kwaliteit van het onderwijs bepaalt de positie hier te lande, ten opzichte van de andere Vlaamse universiteiten. Naar buiten uit denk ik dat, gezien ons taalgebied relatief klein is, de roep van onze universiteit relatief los staat van de kwaliteit van ons onderwijs — alhoewel dat laatste natuurlijk wel iets bijdraagt aan die faam. Als wij binnen tien of vijftien jaar iets willen betekenen in Europa, denk ik dat onze reputatie zal moeten verworven worden door de kwaliteit van het onderzoek. Iemand die afkomt met een diploma van een grote Amerikaanse universiteit — Stanford of Harvard bijvoorbeeld — heeft een stap voor. Waarom? Omdat het onderwijs daar intrinsiek beter is? Zeer gedeeltelijk. Dat is omdat dat onderzoeksinstituten zijn met een wereldfaam. Een verschil met de situatie bij ons is wel dat men in de aanwerving, de selektie meer een mentaliteit heeft om te streven naar eksellentie.»

Wereldfaam

Veto: *Naast meer erkenning door beter onderzoek, wenst u ook een kreatief in plaats van een repetitief onderwijs. Volgens ons impliceert dat ofwel een gigantische verhoging van het budget ofwel een toegangsbeperking. Kreatief onderwijs vergt toch ook meer inspanningen van docenten, en dus meer middelen.*
Collen: «Ja, maar als ze minder hoorkolleges geven, is dat geen probleem.»

Veto: *Dan lijkt het ons nog altijd meer inspanning te vereisen.*
Collen: «Er is ook een inspanning naar het onderwijs toe aan het gebeuren, die men moet doorzetten: revalorisatie, modernisering, optimalisering van het onderwijs. Ik denk dat dat een goede zaak is. Als ik rektor wordt, komt de voorzitter van de Onderwijsraad in het Gemeenschappelijk Buro (Gebu). De voorzitter van de Onderzoeksraad zit daar al. En ik zou boven het akademisch dossier en de administratie een personeelsraad zetten. Naast die drie voorzitters, komt daar dan nog de voorzitter van Studentenaangelegenheden bij, de drie groepsvoorzitters, de rektor van Kortrijk.»

Veto: *Ook een studentenvertegenwoordiger?*
Collen: «In het Gebu? Het probleem is dat je voor het beleid van een instelling zoals de onze een grote graad van kontinuïteit nodig hebt. Om dat te leren, heb je twee, drie jaar nodig. Een student die zich aktief met organisatie en beleid bezighoudt heeft hier een carrière van twee jaar.»

Veto: *De meeste studentenvertegenwoordigers hebben een carrière van drie, vier jaar. Ten tweede is er kwa dossierkennis meestal niet veel aan te merken op die vertegenwoordigers. Dat zegt de voorzitter van Studentenaangelegenheden, professor Masschelein bijvoorbeeld ook. Je kan dan ook stellen dat professoren niet bevoegd zijn voor studentenaangelegenheden want ze weten vaak ook niet hoe die strukturen in elkaar zitten.*
Collen: «Daar kan ik u grotendeels in volgen, maar zoals Studentenvoorzieningen georganiseerd wordt, hebben jullie daar toch praktisch de vrije hand in.»

Veto: *Het is inderdaad zo dat die sektor autonoom is, maar studenten hebben er niet de vrije hand in. Ze hebben één derde van het aantal stemmen en in de praktijk is het zo dat de akademische fraktie en de personeelsfraktie meestal aan hetzelfde touw trekken.*
Collen: «Wel, ik zou op dat gebied welwillend staan ten opzichte van de studenteneisen. Ik weet niet of dat een meerderheid moet zijn. Ik ben ook nooit in die raad geweest. Op dit ogenblik is er bij de studenten een grote mate van verantwoordelijkheidsgevoel, maar ik heb de tijd geweten — tien, vijftien jaar geleden — dat dat een scheldpartij, anarchie was, en dat men trachtte de boel te boycotten. En het Gebu of Onderzoeksraad werkt met konsensus. Als je daar een paar vertegenwoordigers hebt die vinden dat er een revolutie moet komen, kan je niet werken. Ik denk dat studentenvertegenwoordigers in het Gebu in de praktijk niet haalbaar is. Geen enkele van de vier rektorkandidaten durfde zich op het Kringraaddebat trouwens in die zin te engageren.»

Veto: *In Brussel kunnen de studenten wel in een dergelijk orgaan zetelen. Waarom dan hier niet?*
Collen: «Ik denk dat wij in dat domein meer traditie hebben en meer een gevestigde instelling zijn enzomeer. En de materies zijn dikwijls zeer delikaat. Dat gaat over personalia, over mensen. Je hebt daar een grote mate van konfidentialiteit nodig.»

Veto: *En studenten kunnen die konfidentialiteit niet opbrengen, maar proffen wel? In Akademische Raad lukt dat toch?*
Collen: «Ja, maar daar hebben de studenten ook een medestuurkracht.»

Veto: *Bent u voor of tegen een toelatingsbeperking in geneeskunde?*
Collen: «A priori zou je zeggen dat iedereen het recht moet hebben universitaire studies te doen. Het probleem is echter dat als wij geen 'contingency plans' hebben, je vroeg of laat hetzelfde gaat krijgen als bij de apotekers, dat er hier mensen zeven jaar studeren en dan hun job niet kunnen uitoefenen. Denk je dat men nog twintig jaar twaalfhonderd artsen per jaar zal laten afstuderen? Zeggen dat we het nog kunnen reorganiseren — de dokters moeten maar met pensioen gaan op vijfenzestig en ze moeten maar verplicht worden van associaties aan te gaan — dat zijn uitlaatkleppen, maar dat zijn ook zaken die over jaren moeten genegotieerd worden. Met een diploma in een humane richting kun je veel kanten op. Als je zeven jaar geneeskunde gestudeerd hebt, ben je hooggespecialiseerd in een klein domein.»

REKTOR VERKIEZINGEN

Veto: *Er zijn toch andere oplossingen voor dat 'probleem'. Ten eerste, reorganiseer die opleiding. Ten tweede, neem een deel van de status van dat beroep weg en het probleem van het overaanbod zal ook voor een groot stuk verdwijnen. Verder is er ook nog een vergrijzing van de bevolking, en daar zullen toch ook weer meer artsen voor nodig zijn.*
Collen: «Ik denk toch dat de koek te klein is. Ik denk dat men zo een soort artificieel werkcircuit kreëert. Volgens mij is er een groot probleem.»

Veto: *Hoe denkt u op de steeds duidelijkere konkurrentieslag met andere universiteiten, met name met Gent, in te spelen? Het is duidelijk dat sommige beslissingen, bijvoorbeeld in verband met vrijstellingen, nogal eens ingegeven zijn door wat de Gentse universiteit op hetzelfde vlak doet.*
Collen: «Als je naar de studentenaantallen kijkt, is Gent inderdaad suksesvol de laatste jaren. Ik hoor ook dat ze een public-relationsburo ingehuurd hebben om dat soort zaken te verzorgen, maar ik weet dat dus niet zeker. In de plaats van 'sirk' te verkopen zou ik er voorstander van zijn intrinsiek, door een kwaliteitsverhoging, een beter imago te verkrijgen. De vraag is natuurlijk in hoeverre wij moeten gaan naar nog meer studenten. De financiering zijnde wat ze is, ten dele afhankelijk van het aantal studenten, maakt dat aantal natuurlijk belangrijk.»

Veto: *Bent u dan voor een andere vorm van financiering?*
Collen: «Ik zou voor een groter deel forfaitaire betoelaging zijn, ja.»

Veto: *U lijkt te pleiten voor minder, maar betere studenten. Hoe is dat te koppelen aan de demokratisering van het onderwijs?*
Collen: «Kijk, dat is een kwestie van motivering. Menen jullie dat je nog kan zeggen dat een aanzienlijk deel van de mensen uit de lagere sociale klassen geen toegang hebben tot de universiteiten?»

(foto Karel De Weerdt)

Veto: *Ja, een voorbeeld zijn de migranten.*
Collen: «Maar is dat door financiële obstakels van de overheid uit of is dat door hun socio-kulturele achtergrond? Ik versta onder demokratisering dat voor iemand die wenst en bekwaam is om universitaire studies te doen er geen financiële obstakels mogen zijn, maar ik denk niet dat wij tegen iemand moeten zeggen dat hij universitaire studies moet doen.»

Veto: *Hoe denkt u de demokratisering van het onderwijs te kunnen bevorderen?*
Collen: «Maar waar zijn de grote tekortkomingen? Ik zie geen dwingende, diskriminatoire oneerlijkheden. Er zijn natuurlijk nog drempels, en men moet informatie geven en de vrije toegang promoten in de mate van het mogelijke, als je bekwaam bent. Mijn belangrijkste drijfveer is te trachten het nivo van deze instelling te verbeteren.»

Veto: *Welke politiek zou u voeren in verband met het inschrijvingsgeld? Moet het lager of hoger worden?*
Collen: «Ik denk dat men een evenwicht bereikt heeft dat akseptabel is. Het hangt er natuurlijk vanaf hoe je alles bekijkt. Als je vindt dat iedereen alles gratis moet krijgen, dan is er inderdaad nog manoevreerruimte. Maar wie gaat dat dan betalen? Als er onrechtvaardigheden zijn, is er natuurlijk een verplichting van de maatschappij, maar er is ook een verantwoordelijkheid naar de volgende generatie toe.»

> "Als men zegt dat er een beleid moet komen van naar de mediaan streven in plaats van naar eksellentie, dan moet je mij niet hebben."

Veto: *Stel Rome tikt u op de vingers, bijvoorbeeld in verband met standpunten die een aantal proffen innemen. Wat doet u als rektor?*
Collen: «Als ik zaken opgelegd krijg die voor mijn geweten onaanvaardbaar zouden zijn, dan zou ik ontslag nemen. De Somer heeft hier bij het pausbezoek gezegd dat wij een onafhankelijke houding moeten aannemen, dat wij kritisch moeten zijn, dat wij het recht op dwaling hebben. Ik zou alleen initiatieven nemen tot beknotting als men tegen de fundamenten van de kristelijke traditie is. Men moet een zekere loyauteit verwachten ten opzichte van de instelling en de traditie.»

Veto: *Zou u een konkreet standpunt durven innemen tegen Rome, bijvoorbeeld over de vrouw in de Kerk?*
Collen: «Ik denk dat dat soort archaïsche diskriminaties moeilijk kunnen, maar dat is geen breekpunt tussen mij en Rome. Als men mij vraagt vanuit Rome, of ik als rektor van de KU Leuven voor of tegen het beter inkorporeren van de vrouw in de Kerk op meer egalitaire basis ben, dan zeg ik dat ik daar voor ben.»

Veto: *Hoe ziet u de relatie met de studenten?*
Collen: «Mijn persoonlijke voorkeur zou meer naar de stijl van De Somer gaan, die nu en dan eens een pint ging pakken met de studenten. Het hangt er natuurlijk vanaf of er een zeker nivo in de relatie blijft. Het is niet om te gaan vechten, of met lege bierflesjes te smijten. Ik zal me echter zeker niet afschermen.»

Traditie

Veto: *De Leuvense jaren kunnen ook verrijkend zijn op ekstra-kurrikulaire vlakken. Hoe ziet u de kultuurwerking van de universiteit?*
Collen: «Ik denk dat die op dit ogenblik wat onderontwikkeld is. Als je dat vergelijkt met de infrastruktuur en de traditie voor sport, dat dat laatste er beter uitkomt. Ik kan u wat dat betreft dus alleen bijtreden.»

Veto: *Hoe ziet u de rol van de Kultuurkommissie, volgens insiders zowat het slechtst werkende orgaan van de hele KU Leuven?*
Collen: «Ik ben zelf nooit aktief met de Kultuurkommissie bezig geweest. Ik kan daar dus weinig over zeggen.»

Veto: *Wat moet die kommissie doen?*
Collen: «Ik denk weer dat men daar mensen moet hebben die daar initiatief nemen, die daar het beste van maken, die daar iets van kennen. Als dat mensen zijn die niet veel kennen van kultuur, of die enggeestig zijn, dan is dat een slechte raad, dan moet men trachten daar meer geëigende mensen in te zetten.»

Veto: *Bent u een kompromisfiguur?*
Collen: «Nee ,maar je moet ook niet te pas en te onpas strovuren aansteken. Je moet een konsensus nastreven, anders heb je geen werkbaar team. Je moet pragmatisch daarin zijn. Er zijn echter bepaalde principes waar je niet vanaf kunt gaan, zoals kwaliteit van onderwijs en onderzoek. En als men zegt dat er een beleid moet komen van naar de mediaan streven in plaats van naar eksellentie, dan moet je mij niet hebben.»

Kris Jacobs
Peter Van Rompaey

Rektorkandidaat professor Debrock aan het woord

"De universiteit is niet gebaat bij telkens nieuwe plannen"

(foto Karel De Weerdt)

Als romanist houdt professor Mark Debrock zich vooral bezig met toegepaste linguïstiek en wordt hij gevreesd door de aggregatiestudenten van Romaanse. Daarnaast heeft hij al een lange loopbaan achter de rug in de vele beleidsorganen van de Alma Mater. Maar zijn ambitie reikt verder dan dat. Voor de tweede maal dingt hij mee naar het nec plus ultra: het ambt van rektor. Veto vroeg hem waarom.

Mark Debrock: «Rektor De Somer heeft mij in 1981 gevraagd om groepsvoorzitter te worden voor Humane Wetenschappen. Ook daarna ben ik in een aantal beleidsorganen geblieven, meer bepaald de onderzoeksraad en de onderwijsraad, waarvan ik nu voorzitter ben. Heel wat mensen hebben me gevraagd om me kandidaat te stellen, allicht omdat ik dat al een eerste keer gedaan heb. Ik heb daar lang over getwijfeld, omdat aan een dergelijke funktie meer lasten dan lusten verbonden zijn. Maar mensen zeggen me dat ik al ingereden ben, dat ik de universiteit al ken. Ze kennen mijn kwaliteiten en bovendien — zeggen ze glimlachend — ben ik te oud voor een tweede mandaat, dus hoef ik me niet populair te maken voor herverkiezing.»

Veto: *Dat u voorzitter bent van de Onderwijsraad, speelt dat niet in uw nadeel? De Onderwijsraad is nooit in de hoogste beleidsorganen van de universiteit gekomen, omdat de raad te licht zou wegen.*

Debrock: «De Onderwijsraad heeft toch wel zijn verdiensten. Bij de oprichting wou men een adviesorgaan dat mogelijke voorstellen zou formuleren voor een aantal specifieke problemen binnen de universiteit. Sinds ik voorzitter geworden ben, is de Onderwijsraad meer autonoom gaan funktioneren en heeft men problemen aangepakt die men tevoren niet had durven aanraken. Ik denk aan het onderwijsdossier. Tegenwoordig moet men dat dokument kunnen voorleggen bij elke bevordering. Het bevat expliciete referenties over de onderwijskapaciteiten van de betrokkene.»

«Ook hebben we voorstellen geformuleerd aangaande het procesmatig uitbouwen van het curriculum. Dat was het heilig huisje van de akademische vrijheid die vaak verworden was tot akademische vrijblijvendheid. Men vulde als titularis een bepaald vak in, zonder rekening te houden met de relevantie binnen het geheel van de opleiding. Nu kunnen ook de studenten meespreken over de inhoud van de colleges.»

Veto: *Maar heeft de Onderwijsraad wel voldoende gezag? Zou ze niet op dezelfde hoogte moeten staan als de Onderzoeksraad?*

Debrock: «Ik heb ook in de Onderzoeksraad gezeteld. Beide zijn adviesorganen. De Onderzoeksraad is minder betrokken bij het feitelijke beleid van de universiteit. Weliswaar beschikt de Onderzoeksraad over een veel groter budget, vandaar haar groter aanzien.»

Veto: *Heeft u een plan Debrock in de kast zitten in navolging van het plan Dillemans?*

Debrock: «Neen, de universiteit is niet gebaat bij telkens nieuwe plannen. We streven naar kontinuïteit. Het rationalisatieplan waar u naar verwijst, is blijven steken bij het kwantitatieve. Men heeft wel wat colleges en eksamens gereduceerd met hier en daar verschillende interpretaties. Het kwalitatieve aspekt moet wel nog verdergezet worden. Het reproduceren van kennis moet verder worden afgebouwd ten voordele van zelfstudie. Maar dat vraagt een zekere mentaliteitswijziging. Als een student na zelfstudie vaststelt dat hij het niet haalt dan is het niet de eksaminator die oordeelt maar dan moet de student zelf zijn konklusies trekken.»

Veto: *Er is ook het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit. Hoe denkt u dat verder uit te bouwen?*

> "Als je een kulturele produktie op poten wil zetten, moet je dat twee à drie jaar op voorhand plannen en welke student is daartoe in staat?"

Debrock: «Ik maak een onderscheid tussen drie soorten onderzoek. Ten eerste het individueel onderzoek, dat het universitair onderwijs schraagt. Dit moet absoluut gewaarborgd worden, wat door de opeenvolgende besparingen steeds moeilijker wordt. Daarnaast is er het projektonderzoek, dat ook rechtstreeks met het onderwijs in verband staat. Onderwijs en onderzoek worden teveel als elkaars tegenpool benaderd, terwijl ze elkaar net legitimeren aan de universiteit. Een derde soort onderzoek wordt voornamelijk bedreven in de 'centres of excellence' (gespecialiseerde onderzoekscentra, *nvdr*), die enorm veel inspanning en middelen vergen om te kunnen konkurreren. Maar dat brengt met zich mee dat de onderwijsopdracht op de achtergrond komt. Zij hebben hun bestaansrecht maar de kultuur van de centres of excellence mag niet bepalend worden voor de ganse universiteit. Onderwijs en onderzoek moeten gekoppeld blijven. Indien iemand met een onderwijsopdracht die opdracht verwaarloost omdat hij teveel tijd investeert in onderzoek, dan moet die opdracht herbekeken worden.»

Veto: *Kan iemand die nauwelijks les geeft dan rektor worden?*

Debrock: «In de mate dat iemand een onderwijsopdracht heeft, moet hij daar de nodige tijd in kunnen steken. Het is evident dat zij die binnen de labo's van de centres of excellence grote verantwoordelijkheid dragen, niet ook nog eens met een onderwijsopdracht kunnen belast worden. Maar het mag niet zo zijn dat het prestige dat aan die verantwoordelijkheid vasthangt de norm wordt voor promotie voor de gehele universiteit.»

Populair

Veto: *Vanwaar moeten de financiële middelen voor dat onderzoek komen?*

Debrock: «Uit de tweede en derde geldstroom (respektievelijk onderzoeksbeurzen en financiële inbreng van bedrijven, *nvdr*). Die zijn de afgelopen tien jaar steil toegenomen. We moeten wel onze vrijheid tegenover onze broodheren bewaren, zowel tegen de staat als tegen de bedrijven. De universiteit bepaalt autonoom hoe en waar onderzoek wordt gevoerd. Het is voor mij uitgesloten dat een bedrijf met pakweg tien miljoen naar de unief stapt en daar een onderzoek bestelt onder zijn eigen voorwaarden.»

Veto: *Zo zal het wetenschapspark toch werken?*

Debrock: «Dat is iets anders. Dat is gedeeltelijk georiënteerd onderzoek. Daarvoor werd Leuven Research & Development opgericht, een vzw die niet dezelfde doelstellingen heeft als de KU Leuven. Samenwerking met het bedrijfsleven verloopt echter in onderlinge dialoog. Maar produktontwikkeling kan aan de KU Leuven nooit het uitgangspunt van onderzoek zijn.»

Veto: *Oppert de universiteit wel genoeg oplossingen voor maatschappelijke problemen? Is het gevolg van de autonomie die u zo sterk verdedigt niet dat er een kloof is ontstaan tussen universiteit en samenleving?*

Debrock: «De academicus heeft niet tot taak pasklare oplossingen aan te bieden. Wel kunnen vanuit het onderzoek een aantal richtlijnen aangegeven worden die anderen dan kunnen uitwerken. Een kloof zie ik dus niet echt.»

Veto: *Wordt er aan deze universiteit wel voldoende nagedacht over konkrete maatschappelijke problemen als werkloosheid, migrantenintegratie of de noord-zuidverhouding?*

Debrock: «In een aantal fakulteiten en ook interfakultair wordt daar wel degelijk aan gewerkt. Neem bijvoorbeeld de ontwikkelingssamenwerking. Dat vraagt wel een zeker engagement en een investering van tijd en middelen. Bovendien moeten zulke projekten ook op het nivo blijven dat van een universiteit mag verwacht worden.»

«Er bestaat dus zeker een bezorgdheid over die problemen aan de unief. Op gebied van werkloosheid wil ik de aandacht vestigen op de 'career service', waarbij men studenten beter voorbereidt op hun post-universitaire loopbaan.»

Veto: *Professoren publiceren wel gretig in specialistische vakbladen, maar achten breed-maatschappelijke tijdschriften blijkbaar beneden hun wetenschappelijke waardigheid. Van een rektor wordt nochtans verwacht dat hij over een moreel gezag beschikt. Moet hij dat niet gebruiken om zich ook in niet strikt akademische diskussies te mengen?*

Debrock: «Men kan niet alles tegelijk. Professoren hebben heel wat werk. Wij hebben inderdaad de taak om op een hoog nivo maar toch vulgariserend bepaalde inzichten aan de maatschappij kenbaar te maken. Wij doen dat te weinig.»

Dialoogkultuur

Veto: *Zullen pogingen in die richting in de toekomst gevaloriseerd worden zoals dat nu al het geval is met wetenschappelijke publikaties?*

Debrock: «Als je op een hoog nivo je bevindingen aan de maatschappij meedeelt, dan kan het niet anders dan dat daar gedegen onderzoek aan vooraf is gegaan en dat dat ook in je onderwijsopdracht naar voor treedt. Niets houdt proffen tegen zowel in vakbladen als in populaire tijdschriften te publiceren.»

Veto: *Maar waarom doen ze dat dan zo weinig?*

Debrock: «Er is geen dialoogkultuur hier. In Frankrijk, ter vergelijking, komen politici en wetenschappers uit dezelfde grote scholen. Die mensen kennen elkaar uit hun vormingsperiode. In onze politieke wereld is er geen platform waar diskussie mogelijk is. Er is eerder een zekere terughoudendheid tegenover de universitaire wereld omdat wij niet aan een politieke agenda gebonden zijn.»

Veto: *Iets anders nu: wat verstaat u precies onder demokratisering van het onderwijs?*

Debrock: «Ik ben zelf beursstudent en werkstudent geweest. Ik heb aan den lijve ondervonden wat financiële drempels betekenen. Voor zover die nog zouden bestaan, moeten zij verdere aandacht krijgen. Dat geldt niet alleen voor de toegang tot de universiteit maar ook voor mogelijkheden voor een tweede diploma. Maar er is ook een ander aspekt. Denk aan het VSO — dat ik altijd het 'vertraagd sekundair onderwijs' heb genoemd — dat geleid heeft tot een devaluatie van dat middelbaar diploma.»

Veto: *Heeft het VSO niet juist demokratiserend gewerkt door het aanbieden van meerdere keuzemogelijkheden?*

Debrock: «Die keuzemogelijkheden zijn op zichzelf wel positief, maar inhoudelijk vrees ik dat er geen sprake is van demokratisering. Er zijn misschien wel meer diploma's afgeleverd, maar vaak is dat een waardeloos stuk papier, dat geen slaagkansen aan de universiteit garandeert. Dat maar om te zeggen dat demokratisering niet alleen een kwestie is van kwantiteit maar ook van kwaliteit. Daarom moet men ook een aantal socio-kulturele en psychologische drempels weghalen.»

Veto: *Hoe?*

Debrock: «Door die career service bijvoorbeeld. We moeten de student perfekt voorbereiden wanneer hij gaat solliciteren. In sociaal minder geprivilegieerde milieus is men daar minder op voorzien. Het is dat onevenwicht dat moet worden weggewerkt.»

Veto: *Demokratisering van het onderwijs heeft toch vooral te maken met de toegang naar de unief zelf. Is er geen verschuiving in de demokratisering nodig, weg van het financiële, naar het wegvlakken van kultureel bepaalde verschillen. We denken in de eerste plaats aan de achterstelling van de migrantenbevolking.*

Debrock: «Er is daar inderdaad een grote nood. Ten aanzien van die bevolkingsgroep, alsook ten aanzien van de ontwikkelingslanden moet de universiteit een grotere inspanning leveren dan het gewone onderwijsaanbod. Voor de derde wereld verleent de universiteit al sinds 1977 een aantal beurzen. Migranten daarentegen kunnen alleen via ons eigen secundair onderwijs naar de universiteit vloeien. De oplossing van dat probleem situeert zich dan ook voornamelijk op dat vlak.»

Veto: *En hoe zit het met de toelatingsbeperking?*

Debrock: «Het principe van de vrije toelating moet gehandhaafd blijven. Waar er problemen zijn, moeten ze in een open dialoog besproken worden. Er is het gevaar van de vestigingswet. Sociaal revolteer ik ertegen dat aan elke zittende apoteker destijds een kado van twintig miljoen is gegeven.»

Veto: *U mag geen valse keuzes voorschotelen. De vestigingswet is niet het enige alternatief van de numerus clausus.*

Debrock: «Het gesprek moet mogelijk zijn. In een oplossing moet ook het secundair onderwijs betrokken worden.»

Veto: *Hoe schat u de kulturele taak van de KU Leuven in?*

Debrock: «Die taak mag niet beperkt blijven tot het aanbod in de fakulteit Letteren. De universitaire gemeenschap is niet gebaat bij zo'n reservaat. Het Stuc, dat echter niet het alleen recht heeft op kultuur aan de KU Leuven, zou in samenwerking met de stad en de provincie een grotere uitstraling moeten krijgen. Het voorbeeld is Louvain-La-Neuve. Men komt vanuit Parijs daar naar het toneel kijken. Zoiets moet ook in Leuven mogelijk zijn.»

> "Denk aan het VSO — dat ik altijd het vertraagd sekundair onderwijs heb genoemd — dat geleid heeft tot een devaluatie van dat middelbaar diploma."

Veto: *Gaat u dan voor de nodige infrastruktuur zorgen?*

Debrock: «Ik heb een voorstel in die zin. Indertijd zat het Centrum voor Levende Talen (CLT) in die krotwoningen in de Dekenstraat. Het CLT heeft als vzw aan de universiteit recht van opstal gevraagd en is een lening aangegaan van honderdveertig miljoen om die gebouwen te renoveren, dus zonder universiteitsgeld.»

«Wat kultuurinfrastruktuur betreft zitten alle universiteiten met hetzelfde probleem. Als we dus in onderling overleg een leningdossier daarvoor aanvragen bij het Ministerie van Onderwijs, wordt die investering een haalbare kaart.»

Veto: *Is de universiteit zelf bereid voor geld te zorgen?*

Debrock: «De universiteit moet er mee zorg voor dragen dat er geld is. Of zij dat nu afnemen van de fakulteiten — want daar komt het op neer — of dat ergens anders gaan zoeken is niet essentieel.»

Veto: *En wat met de kultuurkommissie? Moeten de studenten daar niet meer bij betrokken worden? Zij zijn toch de grootste afnemers van kultuur?*

Debrock: «Ook daar moet een bredere dialoog mogelijk zijn. Studenten zijn wel de grootste afnemers maar niet de grootste organisatoren.

Veto: *Omdat er geen infrastruktuur is...*

Debrock: Dat is toch niet de grootste reden. Als je een kulturele produktie op poten wil zetten, moet je dat twee à drie jaar op voorhand plannen en welke student is daartoe in staat?

Veto: *Slotvraag: dreigt er bij de rektorverkiezing geen compromisfiguur uit de bus komen?*

Debrock: Het gevaar dat men zich wil populair maken om stemmen te winnen, bestaat altijd. Ik denk dat de beleidsplannen van de verschillende kandidaten kwalitatief nochtans weinig kritiek kunnen krijgen. Belangrijker is dat de informatie via de centrale raden en de kommissies op een korrekte manier bij de rektor komt. Zij spelen een minstens even belangrijke rol als de figuur van de rektor.

Bart Eeckhout
Peter Van Rompaey

Professor Lamberts wil de geschiedenis ingaan als rektor

"De universiteit is aan het evolueren naar een marktgericht kennisbedrijf"

Professor Emiel Lamberts is gespecialiseerd in de politieke en religieuze geschiedenis van de 19de en 20ste eeuw. Sinds 1985 is hij voorzitter van het Katholieke Dokumentatie- en Onderzoekscentrum (Kadoc). Vier jaar geleden werd hij dekaan van de fakulteit Letteren en nu ambieert hij het rektorambt. Wil de 54-jarige dekaan na zijn publikaties over de geschiedenis van de KU Leuven, nu zelf in de geschiedboeken staan?

(foto Karel De Weerdt)

Lamberts: «Ik ben op een eerder sluipende manier bij het beleid betrokken geraakt. Kwa wetenschappelijk management ben ik begonnen met het Kadoc in de jaren zeventig. Daarnaast ben ik als historicus ook bezig geweest met de geschiedenis van de universiteit. Ik heb daar ook een boek over geschreven naar aanleiding van 550 jaar universiteit, met daarin ook een stuk over het rektoraat van De Somer van 1968 tot 1985. Ik ken de universiteit dus als studieobjekt.»

«Sinds ik dekaan ben, ga ik ook naar Akademische Raad en zonder dat je het weet geraak je er helemaal in verwikkeld. Een aantal mensen dachten dat ik goede ideeën heb en hebben me aangemoedigd het te proberen. Voor zo'n zware job als rektor is natuurlijk ook een serieuze portie ambitie nodig, anders hou je het niet vol. Anderzijds denk ik niet dat je het aankan als je niet echt voor een zaak opkomt, een idee van hoe de universiteit zou moeten zijn.»

Uithangbord

Veto: *Hoe moet de universiteit er dan uitzien?*

Lamberts: «De universiteit is volgens mij aan het evolueren naar een marktgericht kennisbedrijf. Ik keur dat niet per se af, maar je moet er voor oppassen. Die evolutie wordt in de hand gewerkt doordat onze primaire geldstroom die we krijgen van de Vlaamse Gemeenschap aan het versmallen is. Onze mensen worden daardoor extra gemotiveerd om in te spelen op wat er gaande is in de buitenwereld, om marktgericht te werken en de inkomsten van de universiteit te vergroten met privee-inkomsten.»

«Ik zeg dus zeker niet dat het per definitie verkeerd is, alleen mag het verwerven van eksterne kredieten niet de hoofdopdracht worden. Ook voor onderwijs moet men ervoor oppassen niet alleen die opleidingen in stand te houden waaruit men veel inkomsten heeft, omdat er veel studenten zijn. Op onderzoeksgebied heeft men misschien wel teveel oog voor kontraktresearch waardoor de hoofdopdracht, fundamenteel onderzoek, in het gedrang komt.»

Veto: *Er komt steeds meer geld vanuit de bedrijfswereld, de zogenaamde derde geldstroom. Hoe denkt u dan dat fundamenteel wetenschappelijk onderzoek te stimuleren?*

Lamberts: «Ik denk dat de middelen van de eerste geldstroom (rechtstreekse overheidssubsidies, *nvdr*) eksklusief moeten gebruikt worden voor fundamenteel onderzoek. Voorzover je een onderscheid kan maken tussen fundamenteel en toegepast onderzoek, want beiden lopen nogal eens door elkaar. Er is zeker sprake van een tweerichtingsverkeer maar in een aantal gevallen kan je toch duidelijk het verschil maken tussen niet-gericht fundamenteel onderzoek dat meer naar de diepte gaat en het toegepast onderzoek. Het is naar het fundamenteel onderzoek dat de eerste geldstroom moet gaan en het recente allokatiesysteem gaat daar een beetje tegenin.»

«In de tweede geldstroom, de onderzoekskredieten, is er een tendens om meer technologisch te gaan werken, toepassingsgericht onderzoek. Ook de tweede geldstroom zou meer gericht moeten worden op fundamenteel onderzoek zodat de universiteit haar mogelijkheden tot dat onderzoek kan versterken.»

Veto: *Op het vlak van het niet-fundamenteel onderzoek is er sprake van de oprichting van een wetenschapspark, waarin bedrijven eventueel zouden kunnen gaan bepalen welk onderzoek er verricht wordt. Zou de universiteit niet autonoom moeten kunnen werken, onafhankelijk van de bedrijven?*

Lamberts: «Het wetenschapspark is erop gericht een samenwerkingsverband met de industrie tot stand te brengen. Aangezien de industrie hier voor een groot deel financiert, moet men ook aanvaarden dat zij hier gedeeltelijk vragende partij is.en het onderzoek dus enigszins kan bepalen in een richting die ook voor haar nuttig is.»

«Wat die derde geldstroom betreft, kan je niet zo kritisch zijn. Toch zou de universiteit enkel aan door de bedrijven georiënteerd onderzoek mogen deelnemen, als dit onderzoek een meerwaarde betekent voor het fundamenteel onderzoek. Dan verkrijg je in het slechtste geval bijkomende middelen voor het eigen fundamenteel onderzoek.»

Veto: *Professor Collen wil meer decentralisatie. Een rektor moet volgens hem delegeren en dienen als uithangbord. Bent u het eens met die visie?*

Lamberts: «Ik geloof niet in een part-time rektor. De rektorsfunktie staat bij het funktioneren van de universiteit zo centraal dat dit onmogelijk is. Ik denk ook niet dat een rektor enkel een uithangbord kan zijn, want eigenlijk is hij de stuwende kracht in een universitair systeem zoals wij dat hebben.»

> "Ik geloof niet in een part-time rektor."

Veto: *Hoe zou u dan de universiteit willen profileren naar het buitenland toe?*

Lamberts: «Mijn punt is dat de rektor in de eerste plaats de universiteit intern bestuurt. Samen met zijn ploeg moet hij de universiteit besturen op een demokratische manier. Daarnaast moet de Leuvense rektor iemand zijn met een brede geest, die naar buiten toe kan vertalen wat er binnen zijn universitaire gemeenschap leeft, en die ook een zeker moreel prestige heeft. In die zin is hij degene die de universiteit representeert naar de buitenwereld toe, en dus ook in het buitenland, waar hij moet proberen zijn instelling te vertolken in haar eigenheid. Ik denk wel dat wij op internationaal vlak enkele troeven kunnen uitspelen. We hebben een zekere reputatie als grootste volledig katolieke universiteit van de wereld, die vlakbij de hoofdstad van Europa ligt. Dat is ook een belangrijke troef die heel wat mogelijkheden biedt tot Europese integratie. Wetenschappelijk gezien kunnen we ook in een aantal sektoren onze man staan. Ook op dit vlak heeft de rektor naar buiten toe een belangrijke representatieve funktie.»

Veto: *Gebruikt de rektor zijn moreel prestige wel voldoende om ook zijn stem te laten horen in diskussies die niet strikt akademisch zijn?*

Lamberts: «Men moet ook opletten dat men daar geen misbruik van maakt; een rektor spreekt immers in naam van een universitaire gemeenschap, die erg verscheiden is. Ik denk dan ook dat hij niet te veel in naam van de universitaire gemeenschap moet spreken zonder deze gemeenschap daarin grondig te kennen. Maar hij kan als persoon wel af en toe standpunten verkondigen die een etische betrokkenheid insluiten.»

REKTOR VERKIEZINGEN

Veto: *Er bestaat een zekere kloof tussen de universiteit en de maatschappij. De universiteit staat nogal autonoom en engageert zich weinig, onder het mom van wetenschapplijke onafhankelijkheid. Er zijn slechts weinig proffen die buiten hun wetenschappelijke vakkring durven treden en naar buiten toe een standpunt innemen. Maatschappelijke problematieken zoals nationalisme of werkloosheid worden vaak nogal verwaarloosd.*

Lamberts: «Daar kan ik het toch niet helemaal mee eens zijn. Johan Leman bijvoorbeeld, is werkzaam aan de universiteit, en heeft ook vroeger zijn standpunten kenbaar gemaakt. Er zijn ook verschillende werkgroepen aktief bezig met migrantenproblematiek en nationalisme. Ik denk niet dat de universiteit ongevoelig is voor de problematiek.»

Veto: *Gaat het hier niet meer om een aantal geïsoleerde figuren? Is er bij de proffen onderling nog een diskussieforum, waarin over deze problematiek wordt gediskussieerd?*

Lamberts: «Neen, maar ik denk ook dat dat juist de rijkdom is van de universiteit, die de kans geeft aan opborrelende persoonlijke initiatieven, waarbij de één zich al sterker engageert dan de ander. Ik denk toch wel dat er nogal wat professoren zich maatschappelijk engageren en af en toe hun stem laten horen in een maatschappelijk debat, maar het intellektuele debat op grote schaal is wat verstomd aan de universiteit. Dat heeft te maken met een toenemende specialisatie, en de vele aktiviteiten die ook op de schouders van de hoogleraar terechtkomen, zoals het zoeken van bijkomende fondsen. Misschien kan dit intellektueel debat van bovenuit wat sterker gestimuleerd worden, zoals ik het ook al in mijn programma suggereerde.»

Interaktief

Veto: *Er is ook nog een tweede aspekt: het naar buiten treden, het kenbaar maken aan de maatschappij.*

Lamberts: «Dat moet via publikaties, in kulturele tijdschriften, enzovoort. Ik denk dat je dat ook meer mag aanmoedigen dan in het verleden is gebeurd.»

Veto: *Gaat dat ook een rol spelen in benoemingen?*

Lamberts: «Als het mij te doen staat, zou daar meer rekening mee gehouden worden. Het is volgens mij heel positief dat mensen hun inzichten uitdragen naar de buitenwereld. Het moet dan ook gestimuleerd worden. Het lijkt mij voor de hand te liggen dat dat ook mee verrekend moet kunnen worden als men een hoogleraar bij een promotieaanvraag evalueert. Bij promoties moet volgens mij ook meer aandacht besteed worden aan de individuele opdrachten van iedereen. We moeten afstappen van een systeem waarin men als het ware met de meetlat het aantal internationale publikaties gaat meten.»

«De hoogleraar heeft drie terreinen: onderzoek, onderwijs, en dienstverlening. Die laatste sektor kan gaan van beleidsfunkties vervullen binnen de universiteit of permanente vorming tot zelfs het vulgariseren van een bepaalde wetenschap. Ik denk dat bij de beoordeling van een dossier van een hoogleraar meer rekening moet gehouden worden met de globaliteit van zijn opdrachten en dat we daarvoor een beter systeem moeten uitwerken zodat de akademici weten waar ze zich moeten aan verwachten.»

Veto: *Wat denkt u van de konkurrentiewedloop tussen de Vlaamse universiteiten?*

Lamberts: «Ik zie liever samenwerking dan konkurrentie. Een gezonde konkurrentie moet er zijn. Je zit op dezelfde markt met het onomkoombare gegeven dat je inkomsten voor ongeveer de helft gebaseerd zijn op het aantal studenten. In die zin is er vanzelfsprekend kompetitie maar ik denk dat de bikkelharde kompetitie niet hoeft.»

> "We moeten afstappen van een systeem waarin men voor promoties het aantal internationale publikaties gaat meten met de meetlat."

Veto: *Is het bijvoorbeeld opportuun dat we kiezen voor een eksamensysteem dat meer gelijkt op dat van Gent?*

Lamberts: «Als er geen intrinsieke argumenten zijn die aantonen dat dat een beter eksamensysteem is, dan hoef je dat niet te veranderen om vijf studenten meer aan te trekken. Ik denk niet dat er aan de financiering van de universiteiten iets moet veranderd worden. Als de universiteiten niet meer gefinancierd worden op basis van het aantal studenten is de bekoring zeer groot om de studenten buiten te houden.»

Veto: *Uit uw antwoord kunnen we afleiden dat u geen voorstander bent van numerus clausus.*

Lamberts: «Dat klopt. Ik vind dat zoveel mogelijk jongeren de kans moeten krijgen om de universitaire vorming mee te krijgen. Kritisch wetenschappelijk denken aanleren, is volgens mij zeer belangrijk. Daarin onderscheiden we ons van de hogescholen. Hogescholen geven in principe de stand van kennis door. Universiteiten zijn onderwijsinstellingen waar ook aan onderzoek wordt gedaan. Dat wil zeggen dat de studenten geïnitieerd moeten worden in de metode van het wetenschappelijk onderzoek en dat moeten we aanbieden aan een zo groot mogelijk deel van de bevolking.»

Veto: *Demokratisering van het onderwijs dus.*

Lamberts: «Demokratisering betekent volgens mij ook dat er aandacht is binnen de universiteit voor wat er leeft bij de bevolking, dat er gevoeligheid is voor de sociale problemen van de bevolking. Dat moeten we ook bevorderen.»

Interaktief

Veto: *Wil u het onderwijs reorganiseren?*

Lamberts: «Ik denk dat er vooral iets moet gebeuren aan ons systeem van hoorkolleges. Er zouden pogingen moeten ondernomen worden om meer interaktief onderwijs aan te bieden vanaf het eerste jaar. Dat zal wel op een selektieve wijze moeten gebeuren omdat we financieel gezien beperkte mogelijkheden hebben. Het moet mogelijk zijn om zelfs in de eerste kandidatuur te werken met groepen van maksimum twintig studenten waarin de studenten begeleid worden. Als je zo één basiscollege organiseert, betekent dat dat je een ander college zal moeten afschaffen. De onderwijslast wordt immers zwaarder. Toch moeten we proberen die schoolse vorm van onderwijs te doorbreken.»

Veto: *Zo'n interaktieve onderwijsvorm gaat meer geld kosten. Waar moet dat geld vandaan komen?*

Lamberts: «Uit het onderwijsbudget van de regering. Dat is de enige uitweg. Ik stel vast dat de begroting van de universiteiten in de laatste vijftien jaar relatief gezien verminderd is en dat wij twee derde krijgen van een vergelijkbare Nederlandse universiteit. Dat is het fundamentele probleem dat de universiteiten nu ondervinden. Omdat die geldstroom versmalt, hebben we minder en minder vaste staf. Die mensen moeten meer eksterne middelen gaan zoeken, worden daardoor bijkomend belast en afgehouden van hun hoofdopdrachten. Dat is de essentie van het probleem.»

«Ik besef dat het gemakkelijk gezegd is dat er meer geld van de overheid moet komen, ook voor de universitaire ziekenhuizen overigens. Dat kan wel in de ontwikkelde landen. Als we dus de pretentie hebben om een ontwikkeld land te zijn, zal er meer geld voor de universiteiten moeten komen.»

Veto: *Naast de traditionele vorming door middel van onderwijs is er ook de kulturele vorming. Hoe ziet u de kultuurwerking van de universiteit?*

Lamberts: «Er moet gezorgd worden voor een kulturele infrastruktuur voor de studenten waarin het Stuc en Klapstuk ook terecht kunnen. Ik denk dat het Stuc hoedanook zijn banden met de studenten moet behouden. Er is een tendens naar professionalisering in het Stuc. Dus moet er naar een evenwicht worden gezocht. In die kulturele infrastruktuur moeten de studenten ook de mogelijkheid hebben om op een aktieve manier met kultuur bezig te zijn.»

Bart Eeckhout
Annemie Deckx
Peter Van Rompaey

REKTOR VERKIEZINGEN

Professor Oosterlinck doet een gooi naar het rektorambt

"Ik ben trouwens een van de kampioenen van het decentraliseren"

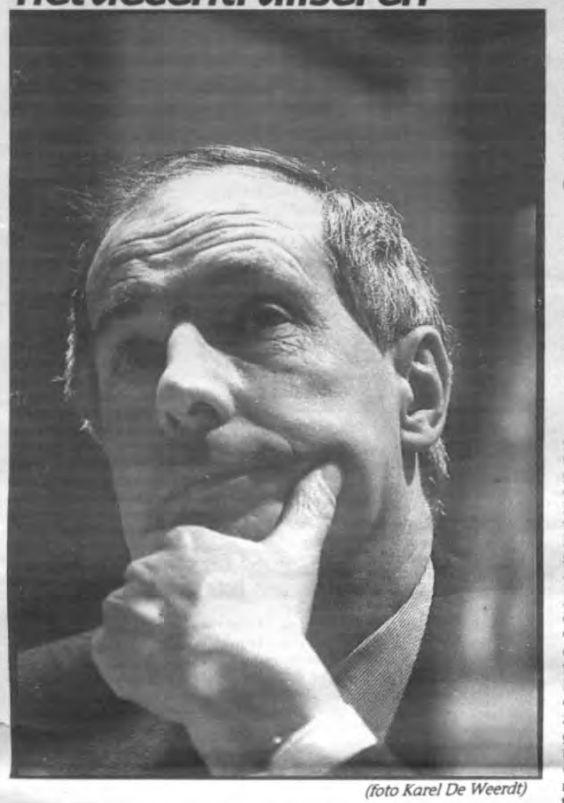

(foto Karel De Weerdt)

Burgerlijk ingenieur André Oosterlinck is vooral aktief als onderzoeker in het domein van de informatietechnologie. Studenten kennen hem dan weer van de meestal beknopte bijdrage aan "Stochastische signaalanalyse en filterontwerp". Daarnaast is hij als groepsvoorzitter Eksakte Wetenschappen, en lid van de Akademische Raad en het Gemeenschappelijk Buro, al een aantal jaren betrokken bij de hoogste beslissingen van onze universiteit. De vanzelfsprekende stap tot rektor?

Oosterlinck: «Ik heb er pas recent aan gedacht om het te doen. Niet omdat ik dacht dat ik het niet zou kunnen, maar omdat ik van dichtbij heb meegemaakt wat voor zware job het eigenlijk is. Ik was verwonderd toen iemand zei dat je dat part-time kon doen, maar goed. Ik heb me heel goed gevoeld als verantwoordelijke voor een groep. Die groep was eerst een onderzoeksgroep, dan later een afdeling, dan werd dat een groep fakulteiten. Ik geloof dat dat — als je een visie hebt en daarin gelooft — eigenlijk gemakkelijk is.»

«Dat ik me kandidaat stel als rektor, is niet uit ambitie. Op dit ogenblik ben ik voorzitter van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid. Statutair staat dat zelfs boven de rektor. Ik doe het niet om de erkentelijkheid. Ik heb zelfs lang getwijfeld of de job niet te zwaar is.»

Veto: *Hoe ziet u de struktuur van de universiteit onder professor Oosterlinck? Collen bijvoorbeeld sprak over decentralisatie. Op het debat neigde u eerder naar een centralisatie.*

Oosterlinck: «Nee, het was geen centralisatie. We hebben op dit ogenblik een voldoende decentralisatie, ze wordt alleen niet goed gebruikt. Ze moet opgeklaard worden. Het gaat om het wegwerken van overlappingen, van strukturen die niet duidelijk zijn. De verantwoordelijkheden moeten dus beter afgelijnd worden. Dat geldt ook voor de bevoegdheden en de middelen die men daartoe heeft.»

«We kunnen moeilijk nog meer decentraliseren. Wij geven de middelen voor bijna tachtig procent aan de fakulteit. De fakulteiten hebben de verplichting die daarna te verdelen naar de groepen toe op basis van gemeten kwaliteit van het onderzoek en het onderwijs. Wanneer je nog verder gaat met decentraliseren zal je waarschijnlijk eindigen met dertien verschillende universiteiten. Dus vind ik dat men het globaal kader moet bewaren. Anders heb je geen eenheid meer.»

Geld

«We moeten ook niet verder centraliseren. Ik ben trouwens een van de kampioenen in het decentraliseren. Ik vind dat je de zaak moet delegeren, duidelijk delegeren, maar het globaal kader moet blijven. De universiteit moet met een gezicht naar buiten komen. Natuurlijk moet je de eigenheid van alle fakulteiten erkennen, en dat is wat vaak verkeerd gelopen is. Soms pleit ik ervoor bepaalde regels niet te strikt te nemen, zodat er nog wat vrijheid overblijft voor de fakulteiten.»

Veto: *De middelen van de universiteit zijn beperkt. Hoe denkt u de universiteit beter te doen funktioneren met die beperkte middelen?*

Oosterlinck: «Eerst en vooral zou ik willen proberen die beperktheid te verbeteren. Ik heb een studie laten doen waarin onze universiteit vergeleken werd met die van onze vijf belangrijkste handelspartners. Ik denk dat dat een goede referentie is: de universiteit is een wezenlijk deel van de samenleving en we moeten er voor zorgen dat wij blijven bestaan als een konkurrerend iets. Als je kijkt naar de begroting voor onderwijs, dan blijkt dat wij, wat het globaal onderwijsbudget betreft, goed zitten. Maar het deel van de universiteiten daarin is ongeveer drie, vier procent te weinig. We zouden aan dertien, veertien procent moeten zitten om vergelijkbaar te zijn met de ons omringende landen.»

Veto: *U wil dus meer geld.*

Oosterlinck: «Ik vind dat we dat zeker moeten vragen. Maar ik realiseer mij goed dat we dat niet direkt zullen krijgen. Binnen de huidige ekonomische situatie, kun je enkel vragen om een verschuiving binnen het totale onderwijsbudget. Als we meer geld vragen voor de universiteiten, dan moet daar natuurlijk wel iets tegenover staan. Dus moeten wij intern en ekstern rationaliseren, binnen en tussen de universiteiten dus. Om een opleiding gesubsidieerd te krijgen moet je momenteel tien studenten hebben of twintig als je met een nieuwe opleiding start. Dat aantal zou men moeten optrekken. Daardoor gaat men een herverdeling krijgen tussen de universiteiten.»

> "Dat je aan die kleine universiteiten onderzoek mag doen en doktoraten hebt, dat is toch je reinste onzin."

«Toen ik student was, zijn wij spijtig genoeg bij de demokratisering van het onderwijs de verkeerde richting uitgegaan. We waren beter bij een beperkt aantal universiteiten gebleven en hadden beter een goed beurzensysteem uitgedacht om de verplaatsingskosten en de verblijfskosten te ondersteunen.»

Veto: *Dus de kleine universiteiten zoals Kulak en Diepenbeek zijn voor u eigenlijk overbodig?*

Oosterlinck: «Die zijn zeker overbodig. Ik moet echter ook met de politieke realiteit rekening houden. Als het alleen maar onderwijs zou zijn in eerste of tweede kan, dan zou ik daar zeer goed mee kunnen leven. Het is goed om het onderwijs dichter bij de mensen te brengen. Maar dat je aan die kleine universiteiten onderzoek mag doen en doktoraten hebt, dat is toch je reinste onzin.»

Enveloppe

«Iedereen vraagt beter onderwijs. In een aantal gevallen zal dat betekenen dat we meer persoonlijk onderwijs gaan geven waar meer tijd aan besteed moet worden en waarvoor meer inspanningen moeten worden geleverd. Dat zal alleen maar kunnen door hard te snoeien in de colleges van eerste en tweede licentie. Wij geven daar te veel vakken. De rationalisatie zal daar moeten verder gaan, willen we tijd maken voor beter onderwijs.»

Veto: *Leidt dat niet tot verschraling?*

Oosterlinck: «Dat is een dilemma waar we voorstaan. Ik heb het over de subrichtingen. Die zijn uiteraard zeer interessant maar de vraag is of we het ons kunnen permitteren. Als u als student beter onderwijs vraagt dan moet u goed verstaan dat het huidige onderwijs het meest ekonomische is: met beperkte inspanningen een maksimum aan kennis overdragen. Als je het huidige onderwijs met een beperkt budget wil verbeteren, moet je kiezen.»

Veto: *Zal u ook kiezen voor een andere financiering van de universiteit?*

Oosterlinck: Ik denk dat de financiering van de universiteiten nog meer studentonafhankelijk zou moeten zijn. Ik ben een voorstander van afspraken tussen universiteiten. Maar zolang dat enorme reperkussies gaat hebben op de financiering zal het moeilijk blijven.»

Veto: *U bedoelt dat de huidige financiering met zich meebrengt dat de universiteiten zoveel mogelijk studenten moeten binnenhalen?*

Oosterlinck: «Dat is het nefaste gevolg ervan.»

Veto: *Houdt deze financiering ook geen kwaliteitsgarantie in? Een universiteit heeft er belang bij goed onderwijs aan te bieden om genoeg studenten te kunnen aantrekken.*

Oosterlinck: «Ik pleit niet voor een vaste enveloppe voor elke universiteit. De afhankelijkheid van de studenten moet er zijn, maar ze is momenteel nog te groot. Voor ons als grote universiteit ligt ze in de buurt van zestig procent, en ze zou naar dertig procent moeten gaan.»

Veto: *Opent dat niet de deur naar een toelatingsbeperking? Het is dan namelijk niet zo erg meer als een universiteit minder studenten heeft.*

Oosterlinck: «Ik vind dat het onze opdracht moet blijven om zoveel mogelijk mensen een opleiding en een diploma te geven. Ik ben wel voor een oriënteringseksamen, uit sociale overwegingen. Het is niet goed dat dertig procent van de studenten mislukken in hun eerste jaar. Dat is ook een zeer hoge sociale kost. In de industriële middens stelt men dat wij eigenlijk verkwistend optreden. Dat zovelen uitvallen het eerste jaar, dat vinden ze een verkwisting. Ik heb onmiddellijk gesteld dat wij de financiering die wij daarvan krijgen voorlopig niet kunnen missen.»

Veto: *Een groot percentage van bissers slaagt toch wel in het bisjaar, en kent later geen problemen. Uit een onderzoek bleek trouwens dat de aanpassingsproblemen aan de nieuwe omgeving een grotere rol spelen dan de onbekwaamheid.*

Oosterlinck: «Als ik spreek over dertig procent, dan is dat met bissen inbegrepen. Een groot voordeel van een oriënteringseksamen is het feit dat men normerend kan optreden naar de humaniora toe. Ik heb als ingenieur een grote ervaring met ingangseksamens. Een goed oriënteringseksamen houdt ook rekening met die aanpassingsproblemen.»

Veto: *Het percentage niet geslaagden ligt in uw fakulteit nochtans ook rond de dertig procent.*

Oosterlinck: «Hmm. Ja. Ik zou enkel een vrijblijvend oriënteringseksamen willen, model Coens dus. De staart van de mensen die er niet in slagen kan je zo toch aanraden het niet te proberen. Natuurlijk is er een aantal mensen dat moet wennen.»

Veto: *Naast een hogere overheidsubsidie, zullen er waarschijnlijk meer middelen uit de eksterne geldstroom, de zogenaamde derde geldstroom, moeten komen. Sponsoring vanuit de bedrijfswereld dus.*

Oosterlinck: «Ik heb nooit van sponsoring gesproken, wel van wetenschappelijke dienstverlening. Dat is iets anders. Wij doen zeer veel aan dienstverlening. Een klein miljard in de pot van vier en een half miljard is afkomstig van de bedrijven voor wetenschappelijke dienstverlening. Dit is eigenlijk georiënteerd onderzoek. Het geeft ook feedback in twee richtingen: naar de industrie maar ook naar de universiteit.»

Denktank

«Sponsoring is veeleer vrijblijvend. Een aantal mensen krijgen dat om verschillende redenen. Bij wetenschappelijke dienstverlening wordt er een kontrakt afgesloten en word je verondersteld een projekt uit te voeren.»

Veto: *Is dat wel een goede zaak: een eksterne instantie die zegt welk projekt de universiteit moet uitvoeren?*

Oosterlinck: «Wij zijn daar wel vrij in. Ik heb altijd gestreefd naar een fifty-fifty verhouding. Er kon in mijn groep altijd maar de helft of minder van het onderzoeksbudget komen van industriële sponsoring. Met een deel daarvan moeten we ook nog eens fundamenteel onderzoek kunnen verrichten. De bedrijven waar ik mee samenwerk hebben er geen probleem mee om naast het projekt een belangrijke sponsoring uit te geven om ons fundamenteel onderzoek te ondersteunen. Ik geef toe dat dat met kleine bedrijven moeilijker ligt. Men ziet ook in dat men ook op iets langere termijn moet werken. Dat hoeft helemaal geen afhankelijkheid van de industrie te betekenen. Ik denk dat het nuttig is dat een aantal fakulteiten, waarvan de studenten hoofdzakelijk in de industrie zullen terechtkomen, kontakten onderhouden met de industrie, en dat we de industriële noden leren kennen.»

Veto: *Heeft een universiteit niet eerder een breedmaatschappelijke funktie?*

Oosterlinck: «Ze heeft die ook. In ons bestel is het zo dat wij een kulturele funktie hebben, een maatschappelijke en een industrieel ondersteunende funktie. Die zijn redelijk evenwaardig maar dat verschilt natuurlijk van fakulteit tot fakulteit. Ik vind het niet verkeerd dat wij meewerken om het voortbestaan van een Vlaamse industrie in stand te houden , maar ik vind ook dat we maatschappelijke verplichtingen hebben. We moeten een denktank zijn om mogelijke oplossingen van problemen in de maatschappij te ontdekken en te ondersteunen.»

Veto: *Wordt er nu genoeg gewerkt rond tema's die de huidige maatschappij bezighouden?*

Oosterlinck: «Neen, wij doen daar inspanningen voor. De maatschappelijke problemen zijn momenteel zo komplex dat ze niet meer door één fakulteit kunnen gedragen worden. Een meer interfakultaire aanpak is daarbij nodig. Ik geef toe dat dat te weinig gebeurt. De rektor moet er voor zorgen dat het goed georganiseerd is zodat we niet, zoals nu, in gespreide slagorde naar buiten komen. We moeten ervoor zorgen dat we met één gezicht naar buiten komen. Daarbij dienen we ons af te vragen wat we als imago wensen.»

> "Ik denk dat de financiering van de universiteiten nog meer studentonafhankelijk zou moeten zijn."

Veto: *Wat wenst u als imago?*

Oosterlinck: «Ik wens een elitaire universiteit te zijn, op vlak van onderwijs en onderzoek, maar niet elitair in die zin dat de toegang niet voor iedereen zou moeten blijven bestaan. Er moeten nog meer inspanningen gebeuren voor de lagere klassen. Ik zou graag hebben dat we als beste universiteit worden bekeken voor onderwijs en onderzoek.»

Veto: *Heel veel wetenschappers zijn enkel met hun beperkte vakgebied bezig en publiceren in specialistische vaktijdschriften. Het lijkt ons niet onbelangrijk om het kontakt met de burger te bewaren. Gaat u de mensen die hun bevindingen op een vereenvoudigde, verantwoorde manier naar buiten brengen ook belonen?*

Oosterlinck: «Ik heb daar al vaak aan gedacht. We hebben als kennis-centrum een belangrijke maatschappelijke rol. Die moeten we waarmaken door de informatie op een aangepaste manier naar buiten te brengen. Dat betekent dus vulgarisering van wetenschap. En ik vind het spijtig dat vele wetenschappers dat tijdverlies vinden. Wat beloning betreft, denk ik dat voor een eerste benoeming het onderzoek het belangrijkste is. Op degelijk onderzoek gebaseerd onderwijs geven is immers onze opdracht.»

Onderwijsman

Veto: *Professor Debrock vindt de onderwijsfunktie minstens even belangrijk.*

Oosterlinck: «Ik denk dat je kan leren doceren. Als iemand geen goed onderwijsman is volgens een evaluatie, moet hij of zij verplicht een scholing ondergaan om beter onderwijs te geven, na de eerste benoeming. Om bevorderd te worden moet je kijken naar alle opdrachten.»

Veto: *Zou u als rektor algemeen zo'n verplichting doorvoeren?*

Oosterlinck: «Ja. Daar heb ik geen problemen mee.»

Henk Dheedene
Kristien Michiels
Peter Van Rompaey

Kringverkiezingen bij Klio

De goden bleven op de Olympus

Deze week werd er een nieuwe preses gekozen bij Klio, de kring van oude geschiedenis en klassieke filologie. Veel meer dan de huidige kringwerking zo goed en zo kwaad als gaat verderzetten, lijkt er niet onmiddellijk in te zitten.

De verkiezingen werden voorafgegaan door een feestweek. Maandag was er een klassieke avond in de fak van Letteren, dinsdag een jeneverkwis tegen Eoos voor de Salamisbeker, die de klioten smadelijk verloren, en woensdag een poëzieavond. Donderdagmiddag was er een verkiezingshow en daarna werd er gestemd. Diezelfde dag nog werd op een cocktailavond de uitslag bekend gemaakt.

Twee lolploegen probeerden wat sfeer te brengen in de verder uiterst rustige kiesweek. De eerste was de 'Bond der kortharig onderdrukten', die bestond uit een kommune gemillimeterden. Zij probeerden alle klioten te bewegen tot een dagschema dat zou beginnen om vijf uur 's middags, gevolgd door een rituee1 scheren en een gebed aan de lokale en kale vergoddelijkte prof. De rest van de dag zou uiteraard in de fakbar van Letteren doorgebracht worden. Een belasting op alle millimeters haarlengte vanaf tien moest daarbij voor de nodige financiële inkomsten zorgen. Schaamhaar en borsthaar bleven daarentegen heilig.

Omdat lolploegen bij Klio niet op de stembriefjes staan, was de Bond der kortharig onderdrukten met een eigen stembriefje komen aandraven. Daarmee kon natuurlijk alleen maar voor de Bond gestemd worden. Toen de huidige presis het biljet niet toeliet en ongeldig verklaarde, resulteerde dit in een obligate banvloek en een premie op zijn hoofd.

Engeland

De tweede lolploeg heette 'Letteren en wijsheid'. Die komt op in verschillende kringen van de fakulteit Letteren en bestaat uit de respektievelijke presessen en de voorzitter van Isha, de International Students of History Association. Zij gaan ervan uit "dat ervaring belangrijker dan motivatie is" en willen zelf alle presidia benoemen en eventueel hun veto stellen. Daarnaast zijn er nog een aantal sektaire programmapunten als een veto tegen elke interfakultaire relatie. Nochtans beklemtoont de huidige preses, die voor zijn kring in 'Letteren en wijsheid' zit, dat "elke suggestie *schriftelijk* welkom is."

In totaal hebben uiteindelijk 77 mensen van 142 studenten gestemd, 44 uit klassieke filologie en 33 uit oude geschiedenis. Daarmee was de belangstelling voor de verkiezingen bij de classici groter dan de vorige jaren. Er werd gestemd voor elke post binnen het presidium afzonderlijk. Voor elk van die posten was er ofwel juist één kandidaat ofwel geen enkele. Overal waar er een kandidaat was, werd die ook verkozen.

Duumviraat

De nieuwe presis, Bruno Van Koeckhoven, kreeg samen met zijn vice Hans Van Nespen zestig procent van de stemmen. Van dit duumviraat komt Bruno uit oude geschiedenis en Hans uit klassieke filologie. De statuten van de kring bepalen dat de preses en vice uit de verschillende richtingen moeten komen.

De nieuwe preses zit tot het einde van dit jaar met een Erasmusbeurs in Engeland. Daardoor kan hij niet echt op de hoogte zijn van wat er op het ogenblik allemaal reilt en zeilt bij Kringraad of Sociale Raad. Hij wacht dan ook om standpunten in te nemen tot hij zich volledig ingewerkt zal hebben in de materie. Naar eigen zeggen zal dat geen probleem stellen omdat hij, net als zijn vice trouwens, afstevent op een tesisjaar. De vice zit wel in Leuven, maar veel meer dan "de kontinuïteit verzekeren" staat er vooralsnog niet op het programma.

Serge Franchoo

Kringverkiezingen: ook bij Medica

Een Nederlandse hoogvlieger

Eén ding is zeker: Medica staat de jongste weken volop in de belangstelling van de Leuvense en nationale pers. Eerst zijn er artsen teveel, dan weer stagemeesters te weinig, en als ze dan niets meer hebben om over te lullen zijn er hun kringverkiezingen. Verkiezingen is anders een groot woord. Er kwam immers maar één ploeg op. Een ploeg die zichzelf Icarus noemt zal volgend jaar het beleid van de geneeskundige kring uitmaken.

Dat het voor de preses geen gemakkelijk jaar zal zijn spreekt voor zich. Deze konstante geldt ook voor de pas verkozen Jeroen Schoutten. Hij heeft echter nog een bijkomende moeilijkheid: zijn nationaliteit is Nederlander. Dat sommigen hier problemen rond maken bewijst een lezersbrief in het jongste nummer van het kringblad Akuut. Volgens de schrijvers van die brief is het totaal onaanvaardbaar dat "een Nederlander in ons Belgenlandje gaat vertellen hoe we onze gezondheidszorg moeten herstruktureren, hoe onze toekomst eruit zal zien." Op deze brief, waarin toch wel dezelfde ondertoon ligt als in de slogans van het Vlaams Blok, reageerde Joris Vandenberghe, de huidige Medica-preses, door te stellen dat Medica gelijkwaardigheid en verdraagzaamheid hoog in het vaandel draagt. Binnen de kring gelden voor iedereen dezelfde regels, ongeacht ras, stand, afkomst of nationaliteit. Deze regels stellen dat iedere student ingeschreven voor de richting geneeskunde aan de KU Leuven zich kandidaat kan stellen voor één van de posten binnen het presidium. Pijnlijk is ook dat al die bewuste Vlamingen er niet in slaagden om een tegenploeg te vormen met mensen gerekruteerd uit het 'eigen volk'.

Kapacitiet

Schoutten is er zich bewust van dat zijn Nederlandse nationaliteit als preses een handicap kan zijn. Hij beseft ook dat het niet opportuun zou zijn om op een betoging gericht tegen de Vlaamse overheid de studenten toe te spreken en laat dit werk dan ook liever over aan zijn vices. Wouter Keirse en Tom Michielsen zullen dan ook in de echt delikate zaken, zoals Schoutten ze noemt, als woordvoerder van Medica fungeren. Toch ziet hij zelf geen enkele reden waarom men als Nederlander geen preses zou mogen worden.Als preses vertegenwoordig je immers niet je eigen mening maar die van de kring. Zeker op de verschillende raden is de nationaliteit onbelangrijk, het gaat tenslotte om de kapaciteiten. Barbara Kerstiëns, preses van Medica in het akademiejaar '82-'83 was trouwens ook Nederlandse.

Kabelbaan

De naam van de ploeg, afkomstig uit de Griekse mytologie, doet in eerste instantie denken aan hoogmoed. Voor Schoutten symboliseert hij echter 'het durven'. Het was Icarus die grote durf toonde en, met vleugels gemaakt uit was en veren, een poging tot vliegen ondernam. Dat hij in zijn overmoed te dicht bij de zon kwam waardoor de was smolt en hij met zijn klikken en klakken de zee instortte en verdronk, schijnt Schoutten niet te deren.

Net zoals de naam van de ploeg was het grootste deel van de verkiezingskampagne geïnspireerd op de luchtvaart. Zondag een Take-Off receptie, maandag een vliegtuiglunch in Doc's bar en woensdag een Almamaaltijd die Vliegende Schotel noemde. Donderdag werd op een spektakelnamiddag onder andere een kabelbaan gespannen van Gasthuisberg, tien verdiepingen hoog, tot de begane grond. Velen stelden zich de vraag of het wel nodig was om zoveel geld uit te geven aan een kampagne, wanneer er maar één ploeg was. Schoutten echter vindt dit noodzakelijk, omdat op die manier toch aangetoond word of een ploeg kapabel is om samen een organisatie op touw te zetten. Dat budget valt volgens hem trouwens nog mee: de hele kampagne heeft immers nog geen 100 000 frank gekost Dat is toch wel het drievoudige van het werkingsbudget waarmee sommige kringen het een heel jaar moeten stellen.

Schoutten en zijn ploeg willen naar volgend jaar toe vooral de kontinuïteit waarborgen. Iedereen schijnt het erover eens te zijn dat Joris Vandenberghe er een goed jaar heeft opzitten en dat dit moet voortgezet worden.

Geboorte

Op de vraag hoeveel procent van de lezersbrieven in Veto volgend jaar van Medica zullen zijn, kon Schoutten niet zo direkt antwoorden. "Veto is een ideale spreekbuis die veel door de studenten gelezen wordt. Het is dan ook een prachtig medium om de Medica-stem aan het ruimere studentenpubliek kenbaar te maken."

Inhoudelijke ervaring heeft de kersverse Medicapreses niet zoveel. Op zijn cv staan tot nu toe voornamelijk zaken als het organiseren van een aperitiefkonsert en het ineensteken van een fotoboek. Voor de geneeskundestudenten deed dit er echter allemaal niet zoveel toe. Donderdagavond werd in een eivolle Doc's bar de uitslag van de verkiezingen bekend gemaakt: met 878 stemmen voor, 192 tegen en 13 ongeldige stemmen werd Icarus met een ruime meerderheid van 81 procent verkozen. Jeroen Schoutten opende zijn carrière met een eenvoudig "Icarus is geboren!", waarna het gratis bier rijkelijk vloeide.

Steven Mertens

De verkiezingskoorts barst los

't Vlot weer bij Politika

Naar jaarlijkse traditie waren de studenten Sociale Wetenschappen weer bij de eersten om zich nog eens aan wat demokratische besluitvorming te vergrijpen. Verkiezingen dus. Volgens traditie wordt er bij Politika op ploegen gestemd. Vijf ploegen van een zeer uiteenlopend signatuur mengden zich in de strijd. Ploeg 't Vlot kwam er als overwinnaar uit.

Ploeg 't Vlot, onder kringkoördinatorschap van Wim Van der Meersch, is de voortzetting van de huidige kring en vertrok als zodanig niet direkt vanuit een underdogpositie. Hun programma bestond dan ook grotendeels uit het uitleggen van de kringwerking en een voorstel ter invulling van de funkties. Een belangrijk programmapunt was de optie om het kafee dichter bij de pol-en-soc-medemens te brengen. Ook de dit jaar opgerichte kursusdienst zou volgend jaar een vervolg krijgen. Een nieuwigheid was dat 't Vlot opnieuw wil aanknopen met een oude traditie, door een Plan-International driedaagse te organiseren.

Kinderachtig

Op het verkiezingsdebat, gingen ze resoluut in de aanval tegen de tweede serieuze ploeg, Ploeg X, die al verscheidene mislukte pogingen bij Politika-verkiezingen achter de rug heeft.. Ploeg X toonde zich dit jaar sterker dan de vorige jaren. Zij hadden een toegankelijker programma, dat minder ekstreem leek dan vroeger. Op het debat werden zij echter toch op nogal wat kontradikties betrapt. Zo stelden ze dat mensen die dit jaar verkozen zijn, volgend akademiejaar in elk jaar goedgekeurd moeten worden. Waarom er dit jaar dan verkiezingen nodig waren, bleef een onbeantwoorde vraag.

Op het debat maakte vooral ploeg Kanoneerboot, een eenmansploeg van Sociale Raad-vrijgestelde Wim De Rop, zich populair. Op de eerste vraag, die Onvoorziene-Omstandighedengewijs volgens de letters van het alfabet moest beantwoord worden, improviseerde De Rop een mooi verhaaltje bij elkaar dat getuigde van ervaring met overspel en de Boelwerf. Het debat was geen spek voor de Limburgse bek van ploeg L, een naam die naar eigen zeggen een afgekorte en afgezwakte vorm is van het LBF Voor niet Limburgers: het gaat hier om het Limburgs BevrijdingsFront. De organisatie van een filmfestival en een ontbijt ging hen duidelijk beter af.

Dat verkiezingen niet altijd zo'n leuke bedoening zijn, bleek wel aan het begin van de kampagne. Ploeg't Vlot en L reageerden toen hard op elkaar op een niet altijd studentikoze, sommigen zeggen kinderachtige, wijze. De kiesverantwoordelijke nam om deze reden dan ook ontslag. Hij weigerde dergelijke verkiezingen in goede banen te leiden. De rest van het kieskommitee slaagde erin de gemoederen wat te bedaren.

Revolutie

De uitslag van de verkiezingen, dit jaar was er zowaar geen fraude mee gemoeid, verraste toch nog lichtjes. Ploeg 't Vlot (230 stemmen) deed haar naam alle eer aan door kwasi met de vingers in de neus te winnen. Alweer het bewijs dat propaganda niets helpt en dat interpersoonlijke kommunikatie, zoals dat in een stuk van de fakulteit heet, veel belangrijker is. Ploeg L verbaasde de meeste mensen, inklusief zichzelf, door tweede te eindigen (88 stemmen). De revolutie werd alweer met een jaartje uitgesteld, want X (78 stemmen) slaagde er weer niet in te winnen. Ploeg XLSOS — met onder andere Koen Room, vrijgestelde van Kringraad en Pieter Tratsaert, Sora-vertegenwoordiger op VVS — kon zijn programma met nadruk op hun cv's niet doordrukken. Ze zijn dus toch het vijfde wiel aan de Politika-wagen. Kanoneerboot tenslotte haalde al bij al toch nog zeven stemmen. Wim De Rop heeft dus nog steeds zes aanbidsters op de fakulteit rondlopen.

Chris Brouwers

Steve Albini met Shellac in de Corso op 8 april

Père contraire in konsert

Als je nog een reden nodig hebt om in je geliefde studentenstad te blijven plakken tijdens de paasvakantie — behalve die paar kursussen die al een tijdje om je welgemeende aandacht verzoeken — dan heb je er hier één gevonden. Op 8 april komt de legendarische punk-'die hard' Steve Albini naar Leuven om er 'At Action Park' voor te stellen, de eerste langspeelplaat van zijn jongste groepje Shellac. Hoewel, groepje?

Een hobbyprojekt, zo omschrijft de gevreesde Steve Albini, die gelukkig van zijn eerste kontroversiële stelling niet gestorven is, het genoemde Shellac. De voorman van dat hobbyprojektje heeft evenwel meer impakt gehad op de vorming van de huidige gitaarscene dan die bescheiden omschrijving doet vermoeden. Het is nauwelijks overdreven hem de vader te noemen van die onbehaaglijke maar onweerstaanbare metaalklanken, die men sindsdien 'hardcore' is gaan noemen. Zijn staat van dienst is alleszins indrukwekkend.

Met Big Black stapt jonge snotter Albini begin jaren tachtig door de grote poort binnen in de alternatieve muziekwereld. Vele bands die zichzelf niet hoeven te respekteren omdat andere mensen dat wel in hun plaats doen, zullen graag getuigen dat Big Black in 1986 met het specifieke geluid van hun klassieke elpee 'Atomizer' een kind gebaard heeft dat nadien door vele musicerende moedertjes is geadopteerd. Nummers als 'Kerosene' worden de hymne van een nieuwe generatie langharig werkschuw tuig, dat zijn vroegere punkhelden ziet ten onder gaan aan drugs en dollars. De sound van Big Black — en van alles wat Albini daana nog onderneemt — wordt bepaald door Albini's strakke gitaarspel in kombinatie met de versmachtende ritmiek van een drumcomputer. Big Black houdt het vol tot 1987, tot de verveling dreigt en de band zichzelf ontbindt.

Habbekrats

De ritmesektie van Scratch Acid (de voorloper van The Jesus Lizard) volstaat om een nieuwe groep op te richten, onder de onkristelijke naam Rapeman, naar een berucht Japans mangafiguurtje dat in de gelijknamige strips zijn naam eer aandoet. Met die kontroversiële naam plaatst Albini, nooit vies van een stevig potje vuilbekkerij, zich in volle emansipatietijd opnieuw in de vuurlinie. 'Two nuns and a pack mule' — de enige plaat van Rapeman — bouwt voort op hetzelfde geluid met prominente Black 'n Deckergitaar en destruktieve teksten die eerder uitgespuwd dan gezongen zijn.

Echt bekend wordt Albini nochtans pas met het vele produktiewerk dat hij in tussentijd aflevert. Als producer is hij verantwoordelijk voor schitterende platen van ondermeer The Jesus Lizard, Nirvana ('In Utero') en PJ Harvey ('Rid of me'), al wil hij zelf zijn aandeel daarin wel eens minimaliseren. Hij werkt echter slechts uitzonderlijk met grote platenfirma's, uit principe, of wat dacht u. Zijn naam als producer-uithangbord is dan ook vooral verbonden met kleine hardcorebands als dis en 18th dye, die hij voor een habbekrats aan een degelijke opname en — misschien wel even belangrijk — een grote naam op het cd-hoesje helpt.

Daarnaast mag hij de in zijn nek blazende platenindustrie ook graag eens op haar nummer zetten, middels provocerende uitspraken omtrent hun winstbejag. "What do Lenny Kravitz, Black Crowes and the Spin Doctors have in common? I will pay you to kill them.", fluisterde hij PJ Harvey ooit in het rood aangelopen oor.

Vanuit die optiek plaatst Albini Shellac liever tussen zijn hobby's: groepen die volledig afhankelijk zijn van hun inkomsten boeten vroeg of laat toch in aan muzikale konsekwentie en vallen ten prooi aan de veeleisendheid van de muziekindustrie. Er valt over te diskussiëren of het al dan niet zichzelf kunnen bedruipen van een muziekgroep, relevant is voor wat je uiteindelijk te horen krijgt. Feit is alleszins dat Shellac er ondertussen met drie superieure singles en één full-length-cd ('At Action Park') in geslaagd is te bewijzen dat Albini noch zijn snokkende arm annex plectrum, noch zijn spitse spraakvermogen verloren heeft. De andere bandleden Bob Weston alias Mass, vroeger aan de bas bij Volcano Suns en eveneens gewaardeerd producer van onder andere Sebadoh en Polvo, en Todd Trainer aka time, ook nog betrokken bij het fantastische Brick Layer Cake, vullen hun frontman-performer meer dan voortreffelijk aan en zijn er in geslaagd de tipische Albini-sound meer rockgericht te aktualiseren.

Dat is tenminste de indruk die de band naliet tijdens hun bescheiden toernee door Nederland vorige maand. Ondanks het feit dat Shellac nog niet veel optredens in de vingers heeft, kreeg het publiek een goed geoliede machine voorgeschoteld. Het liet zich gewillig meesleuren met de sneltreinvaart van de groep, slechts af en toe onderbroken voor een snedige oneliner getekend Albini.

Het konsert in de Corso belooft dan ook veel goeds. Met Albini nu en Ian MacKaye's Fugazi straks (18 mei) krijgt Leuven twee eminente vertegenwoordigers van de 'do it yourself'-attitude over de vloer. Het is opmerkelijk dat beiden, ondanks het feit dat ze zich konsekwent distantiëren van de platenbusiness, toch een hoge mate van populariteit bereikt hebben. Het feit dat ze wat ze zelf doen inderdaad beter doen, zal daar wel voor iets tussen zitten.

Bart Eeckhout
Filip De Maesschalck

Shellac speelt in de Corso op 8 april, en wel vanaf 8 uur stipt. Het grapje zal u 450 fr kosten, of 500 als u tegen die meerkost in de ogen van de kassierster wil kijken.

advertentie

STUDENTEN

(telemarketeers - encodeurs)

op free-lance basis

- u bent minstens 18 j.
- u bent student
- u hebt nu en vooral 's avonds veel vrije tijd

Bel dan maandag tussen 17u.00 en 21u.00 naar: 02/245.50.66

AMS-TELEPERFORMANCE

(foto Katrin Vandenbosch)

In het kader van de komende verkiezingen organiseerde Politika vorige vrijdag een lunchgesprek met een genodigde van het Vlaams Blok. Oorspronkelijk was Annemans uitgenodigd, maar die liet verstek gaan. Joris Van Hauthem werd als vervanger gestuurd. Het voorstel om een Vlaams Blokker aan het woord te laten, was binnen de kring nogal omstreden geweest. Op de kringvergadering hadden acht mensen voor gestemd, zeven tegen en één iemand had zich onthouden. Het ad hoc kommitee 'Pol en soc racisme en fascisme vrij' riep desondanks op tot een protestbijeenkomst.

De eis van het platform om geen spreekrecht te geven aan het Blok werd mee onderschreven door een aantal proffen van de fakulteit. Een aantal antifascisten verzamelde voor de ingang van het gebouw en legde symbolisch bloemen neer als herdenking aan de slachtoffers van het nazisme in de tweede wereldoorlog. Toen de manifestanten vervolgens de zaal wilden betreden, bleek dat de veiligheidsdienst van de unief de deuren van het gebouw overal afgesloten had. Een voorbijkomend assistent liet de aktievoerders toch langs een zijdeur binnen en na wat omwegen bereikten de manifestanten de deur van de zaal. Daar begonnen zij te roepen en te zingen. De mensen van de veiligheidsdienst waren er niet gerust op en riepen de politie ter versterking. Die stond trouwens al klaar en een achttal agenten vatte post voor de ingang van de zaal. De aktievoerders bleven skanderen en daarop besloot de politie de manifestanten met harde hand buiten te zetten.

Gedurende de hele aktie vielen er nergens demonstranten van het Vlaams Blok te bekennen. Er was dus niet echt reden tot ongerustheid voor eventuele incidenten. Het is dan ook de vraag of het wel nodig was dat de veiligheidsdienst het gebouw voor iedereen afsloot en een beroep deed op de politie om de aktievoerders hardhandig te verwijderen. Het is immers vrij uitzonderlijk dat de universiteit de politie op haar terrein laat om de orde te handhaven. (sf)

(foto Katrin Vandenbosch)

***Stadhuis in steigers** — Sinds begin deze maand staat het Leuvense stadhuis in de steigers en is een deel ervan verstopt achter een soort wit doek. En dat komt niet omdat inpakkunstenaar Christo plots in Leuven opgedoken is. Zou het kunnen dat burgemeester Tobback ook zijn kop wil tussen de talrijke beeldjes op de gevel? In elk geval maakt jarenlange blootstelling aan vervuiling door uitlaatgassen, stof- en regenvlagen een onderhoud nodig. De firma die de reinigingsopdracht kreeg, heeft ervaring met het herstellen van historische gebouwen (onder andere het Egmontpaleis te Brussel). De stad trok zo'n 13,3 miljoen uit voor het tijdrovende opkuiswerk. Waarschijnlijk zal bij de opening van het volgende akademiejaar het stadhuis opnieuw in zijn opgepoetste naaktheid te bewonderen zijn. Al of niet met Tobback.*

Pijnappel

Student Aid investeert

Toen Student Aid in '93 'Het orkest van de Titanic' publiceerde, leek ontwikkelingsamenwerking een zinkend schip. Ontwikkelingsamenwerking zoals ze werkte, werkte niet, zoveel was duidelijk. Alterfin, een koöperatieve vennootschap die in januari van dit jaar werd opgestart, geeft volgens Student Aid een antwoord op het boek van twee jaar geleden. Student Aid wordt vennoot in Alterfin en investeert 1 miljoen frank.

Alterfin staat voor 'alternatief financieren' en stapt af van het schenken-zonder-meer, om op een marktekonomische manier oplossingen te zoeken voor de Derde-Wereldproblemen. Dat Student Aid daaraan wil meedoen, hoeft niet te verwonderen. Sinds vorig jaar gaat hun financiële opbrengst via de 'Student Aid Award', het huidige 'Triple A-tje', naar dergelijke initiatieven. Dit jaar heeft de jury Alterfin gekozen. Omdat die koöperatieve ook geen schenkingen aanvaardt, krijgt ze het geld via een investering.

Het lijkt erop dat Student Aid een belangrijke organisatie is geworden binnen de wereld van de ontwikkelingsamenwerking. Volgend jaar bestaat ze overigens tien jaar. Tijd om de zaak eens grondig te evalueren, om te kijken waar de organisatie staat na die tien jaar. "Eens deftig nadenken" zo formuleert Luc Ceulemans, nationaal koördinator van Student Aid '95, het doel van de komende bijzondere Algemene Veradering. Maar er wordt ook naar de toekomst gekeken. "Volgend jaar willen we er iets speciaals van maken", zo klinkt het. Of Student Aid volgend jaar nog werkt volgens de huidige strukturen is niet zeker. Volgens sommige medewerkers is de organisatie de studenten boven het hoofd aan het groeien. Het zou dus kunnen dat de Algemene Vergadering beslist over een herstrukturering. Hoe die struktuurverandering er zal uit zien, is niet te voorspellen. Afwachten dus.

(ilc)

Over Alterfin, ontwikkelingsamenwerking en etisch bankieren, doen we u uitgebreid verslag in het volgende nummer van Veto.

Door een technische pane is het merendeel van de zoekers verloren gegaan

Wij bieden u hiervoor onze nederige verontschuldigingen aan

• K, kommunisten prefereren boven Limburgers getuigt van een slechte smaak! L
• Eindelijk is het zover. 1 en 2 april speelt JOHO te Essen toneel: "Normale zot gezocht" Afgelopen twee maanden kon u in de Veto-zoekertjes stukjes uit dit toneelstuk lezen. Deze week is het jammer genoeg de laatste keer. Kom kijken; 20.00 uur; Horendonk; zaterdag-zondag 1 en 2 april.
• Katja verschijnt deze week een eerste maal in Veto. Hopelijk viel het mee.
• K., L was toch beter als X. Valt tegen hé.
• Sarah B., bel naar 29.39.84 en vraag of daar ene Sarah Boni op kot zit die zakelijke kommunikatie studeert. De andere Sarah B.'s bestaan ook echt, maar jij bent de enige echte.
• Sarah B., blijkbaar is iemand me voor geweest. Da's een beetje vervelend. Uiteindelijk zal je wel inzien dat ik de ware ben. Maar dat is voor later want...
• Ik voel van woede bovenaartse krachten in mij opkomen. Ik ga hen daarboven op andere gedachten brengen (toneel I, 2 april '95).
• Het kot in de OLV-straat staat in brand. Geen paniek, de brandweer is op komst, ze hebben reeds verwittigd. (telefonisch, dat wel)
• Tikken van tesissen, verslagen, briefwisseling. Kris Rosselle, Hof ter Bekenlaan 12, Winksele. Tel: 20.70.77 of 22.92.66.
• Sarah B., je paaseksamens zijn nu het belangrijkste. Blok en doe het goed! Na het paasverlof hoor je weer van mij. PS Ik hou nog steeds van je.
• Wij zoeken een gemeenschapshuis voor 7 (zeven) personen voor volgend akademiejaar. Zich wenden tot Bart of Dominiek, JP Minckelerstraat 130.
• En ik wil Mario bedanken voor de vriendelijke attentie van deze week.
• Je en u dooreen?
• Bedankt aan die 2 lieve mensen die opzetteliijk vroeg zijn opgestaan om mijn allereerste ontbijt-op-bed te brengen. 't was keigoe. (De volgende keer zal ik meer rekening houden met jullie langslaapgewoonte: een vijfgangendiner 's avonds is even plezant.)
• Jobstudenten met vragen omtrent loon, kinderbijslag, kontrakt enz kunnen terecht op de info van ABVV jongeren, 016/22.21.40.

• Iemand met een slechte reputatie kan nog weer een goeie krijgen (hoop doet leven!) maar iemand met een goeie reputatie krijgt nooit een slechte (en ik spreek enkel uit ervaring)
• Een kleine hint: betaal uw rekeningen op tijd, of je krijgt West-Vlaanderen op uw dak.
• Willem de Zwijger, je doet je naam alle eer aan: je zoekers zijn kwijtgeraakt.

Vorig nummer

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	E	R	M		K	R	O	E	S
2	R		A	A	N	W	A	S		H
3	I	K		F	E	I	T		M	I
4	L	A	M		E	K	S	T	E	R
5		T	E	E	F		E	E	L	T
6	P	O	N	T		S	N	A	K	
7	R	E	S	I	D	U		M	E	P
8	A	N		K	O	E	L		N	U
9	A		P	E	R	Z	I	K		L
10	T	R	O	T	S		K	A	M	P

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1					■					
2		■								
3			■					■		
4				■						
5	■					■				
6					■					■
7							■			
8			■					■		
9		■							■	
10						■				

Horizontaal — 1 Witte plek op het voorhoofd van een paard — Boom 2 Vrucht 3 Bijwoord — Het slijk der aarde — Deel van een schip 4 Soezerig — Domme fout 5 Lasso met kogels aan de uiteinden — Turks kapitein 6 Opsomming van keuzemogelijkheden — Paradijs 7 Prul — Deel van een tram 8 Zoogdier — Uitvlucht — Titaan 9 Steenvalk 10 Gedeeltelijk — Gepeupel.

Vertikaal — 1 Opening — Doodslag 2 Vlaams schilder 3 Getijde — Sterk ingekookte bouillon — Pers. vnw. 4 Zee — Afdak aan een tent 5 Stuk huisraad — Onvriendelijk 6 Bijbelse man — Zoogdier 7 Woelig, moeilijk — Ontsteking aan de vinger 8 Boom — Frêle — Griekse letter 9 Appelsoort 10 Schoeisel — Chinese Dynastie.

Door Filip De Keukeleere

JO MEUWISSEN
bvba
Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor optredens, kotfuiven, TD's, cantussen en revues.
DISCOBAR
GROOT SCHERM TV
CAMERA
☎ 016/201.301
(advertentie)

DIGISTORE
Weggevoerdenstraat 155
3012 Leuven
Tel: 44 36 43 Fax: 58 07 01
Verwerking van gegevens.
Thesis, databestanden, e.a.
Wij kunnen uw thesis ook op CD-ROM zetten.
Prof. opmaak en print.
advertentie

(advertentie)
TEKSTVERWERKING
V E R T A L I N G
TELEFOON 016 / 26 06 58

ECO COPY
Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31
Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.
advertentie

Zoekertjes zonder kommercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn **gratis**. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 fr. per week aangerekend. De redaktie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Gebruik onderstaand rooster, 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5.

Zoekertjes

AGENDA & VALVAS

DOOR FRANK RIBBENS

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redaktieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

MAANDAG

20.00 u **FILM** 'Natural Born Killers' van Oliver Stone (1994), hysterische profetie over een stel mediageile seriemoordenaars, met inleiding door Edwin Carels, film om 22.30 u, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **DEBAT** 'Vier op een rij!', het grote rektordebat, geanimeerd door porf. H. Baert, UP voelt de kandidaat-rektoren aan de tand, in Grote Aula (Maria-Theresia-college), org. Universitaire Parochie.
20.30 u **TEATER** 'Lieve Arthur' (1976) van Judith Herzberg en 'Opstand' (1870) van Villier de L'Isle Adam door Teater Stan, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
20.30 u **OPTREDEN** Clouseau, in Stadschouwburg, toeg. 250/450/650, org. KC Leuven.
21.15 u **FILM** 'Chinesische Roulette' (1976), wenn die Bockwurst sich am Fenster leuchtet, van Fassbinder, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 100, org. KC Leuven.
27.84 u **MAANLANDING** Mark Peeters legt uit hoe de maan op zijn kamer geland is, op Ladeuzeplein.

DINSDAG

15.00 u **RONDLEIDING** 'Porselein en glasramen', in Stedelijk Museum Vander Kelen-Mertens, toeg. 50, org. Leuvense Gidsenbond.

CRIMEN
▣ 30/3 om 20.00 u: Poppoll-avond, in Waaiberg.

EOOS
▣ 29/3 Paasachtige verkiezingstd, in Samambaia.

GERMANIA
▣ 27/03 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in MSI 03.18, toeg. gratis. ▣ 28/03 om 10.00 u: Verkiezingen, tot 17.00 u, in Ekspozaal. ▣ 28/03 om 10.00 u: Verkiezingen, in expozaal Letteren, toeg. gratis. ▣ 29/03 om 15.30 u: Voetbal tegen Romania, op Grasveld Sportkot. ▣ 29/03 om 22.00 u: Fuif met Historia, in Lido.

HISTORIA
▣ 29/03 om 22.00 u: Fuif met Germania, in Lido.

MEDICA
▣ 28/3 om 19.30 u: Centrale Raad, in Zabo. ▣ 30/3 om 18.00 u: Aftap, in Doc's Bar. ▣ 30/3 om 18.00 u: Laatste Centrale Raad, in Zabo.

ROMANIA
▣ 29/03 om 15.30 u: Voetbal tegen Germania (olé, José), op Grasveld Sportkot. ▣ 30/03 om 13.00 u: Verkiezingen, tot 17.00 u, in hal MSI.

VRG
▣ 27/3 Presidiumverkiezingen, tot 30/3.

18.00 u **KONSERT** Universiteitsbeiaard, muziek in driekwartsmaat (Mozart, Strauss, Weber, Chopin ea), torenbezoek mogelijk tijdens bespeling voor 50 fr tvv 'Een boek voor Sarajevo', afspraak 17.30 u onthaal Centrale Bib (liefst reserveren: 28.46.60), verzoeknummers: 015/41.47.28, luisterplaats: parking Letteren, rechtstreekse videoweergave in hal Centrale Bib.
20.00 u **FILM** 'L'ennui', projekt van Franciska Lambrechts, video naar fragmenten uit de gelijknamige roman van Alberto Moravia, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
20.00 u **TEATER** 'De Mechelse koekoeken', burleske Londense komedie uit 1681 van Edward Ravenscroft, bewerkt door Tuur De Weert, door Mechels Miniatuurteater, in Stadschouwburg, toeg. 150 tot 400, org. KC Leuven.
20.00 u **LUISTERVOORDRACHT** Over jazzmuziek door F. Tanghe: 'Karakter en evolutie van de jazzritmiek', info: 23.92.00, in MSI 03.18.
20.00 u **KONSERT** Koor en Orkest van de Koninklijke Muziekconservatoria en het Arenbergkoor olv Rob Casteels, A. Laporte, I. Stravinski, A. Bruckner, in Sint-Jan-de-Doperkerk (Groot Begijnhof).
20.30 u **TEATER** 'Lieve Arthur' (1976) van Judith Herzberg en 'Opstand' (1870) van Villier de L'Isle Adam door Teater Stan, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

WOENSDAG

13.30 u **BETOGING** In Brussel: 'Bedreigde vluchtelingen terugsturen is moord', om te eisen dat de Beleshoos, Lina en Ghassan, Delwar en Elvira, de Aslans, Tercan, Indra en Bal Kumari, Wang Celik kunnen blijven, "Geen uitwijzingen!", "Recht op asiel", samenkomst aan Sint-Janschool (Mechelsevest 2), en om 14.30 u aan het station (Panos).
14.00 u **VORMING** Jobstudenten-info, inl: 22.21.40, in zaal ACOD (Maria-Theresiastraat 121), org. ABVV-Jongeren.
20.00 u **TEATER** 'De smaakmakers' van Alibi-Collectief, in Stadschouwburg, toeg. 400, org. KC Leuven.
20.00 u **OPTREDEN** De Legende, Nederlandstalige chanson-rock met fijnzinnige teksten over de liefde en Elvis Peeters, in Villa Obscura, Vlamingestraat 116, toeg. 120/150, inlichtingen: 29.33.13 (zie achterpagina).
20.00 u **FILM** 'Milriton' van Rob Van Eyck, in Vlaams Filmmusem en -Archief (Vanderkelenstraat 30), info: 22.69.06.
20.30 u **TEATER** 'True West' (1981) van Sam Shepard door Teater Stan, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
20.30 u **DANS** Donna Uchizino in de reeks 'Uit de studio', in Klapstukstudio, Naamsestraat 96, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

u **KONSERT** Universitair Harmonie-Orkest, met trompettist Benny Wiame en hoboist Joris Van Den Hauwe, in Aula Pieter De Somer, org. Kultuurkommissie KU Leuven.
13.30 u **TEATER** 'De verliefde wolk', buikdans-vertelsprookje naar Nâzim Hikmet, in Teaterhuis Jonna (Aarschotsesteenweg 113, Wilsele), org. Dans- en teaterlabo Het Affront.
19.00 u **KONSERT** 'Matthaus-Passion' van J.S. Bach door de koren en orkesten van het Lemmensinstituut olv Paul Schollaert, in Konsertzaal Lemmensinstituut, toeg. 300/350/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
20.00 u **TEATER** 'Mijn schoonzoon is nen Ollander' door Echt Antwaarps Teater, in Stadschouwburg, org. KC Leuven.
20.00 u **KONSERT** Meisjeskoor Paridaens, Gemengd Koor Cantate Aarschot, Orkest Chapelle Loraine Brussel, olv F. Lambrechts, L. Vandenberckt (sopraan), L. Van Dyck (alt), J. Caals (evangelist), D. Snellings (bas), D. Ottoy (orgel continuo) brengen 'Johannespassie' van J.S. Bach, in Sint-Kwintenskerk, Naamsestraat.
20.30 u **TEATER** 'Kleine bezetting' (1995) van Jolente De Keersmaeker en Willy Thomas door Teater Stan, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

VRIJDAG

10.00 u **INZAMELING** 'Bloedserieus, het vervolg', bloedinzameling, tot 15.00 u, in Expozaal Erasmushuis (fakulteitsgebouw Letteren), org. Landbouwkring en Medica ism het Rode Kruis.
18.00 u **KONSERT** Universiteitsbeiaard, torenbezoek mogelijk tijdens bespeling voor 50 fr tvv 'Een boek voor Sarajevo', afspraak 17.30 u onthaal Centrale Bib (liefst reserveren: 28.46.60), verzoeknummers: 015/41.47.28, op luisterplaats: parking Letteren, rechtstreekse videoweergave in hal Centrale Bib.
19.00 u **KONSERT** 'Matthaus-Passion' van J.S. Bach door de koren en orkesten van het Lemmensinstituut olv Paul Schollaert, in Konsertzaal Lemmensinstituut, toeg. 300/350/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
20.00 u **OPTREDEN** 'PlonZ en co', maandelijks free-podium met open improvisatie, in Den Tube, Vaartkom, org. Het Muziekatelier en Den Tube.
20.00 u **OPERA** 'La Bohème' van Giacomo Puccini door de Roemeense Staatsopera Cluj Napoca, in Stadschouwburg, toeg. 250 tot 900, org. KC Leuven.
20.30 u **TEATER** 'Echec' (1987) van Wanda Reisel en 'Pick-up' (1986) van Gerardjan Rijnders door Teater Stan, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

ZATERDAG

15.00 u **KONSERT** 'Matthaus-Passion' van J.S. Bach door de koren en orkesten van het Lemmensinstituut olv Paul Schollaert, in Konsertzaal Lemmensinstituut, toeg. 300/350/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
20.00 u **TEATER** 'De Verliefde Wolk', buikdans-vertelsprookje naar Nâzim Hikmet, in Teaterhuis Jonna (Aarschotsesteenweg 113, Wilsele), org. Dans- en teaterlabo Het Affront.

ZONDAG

15.00 u **TEATER** 'De Verliefde Wolk', buikdans-vertelsprookje naar Nâzim Hikmet, in Teaterhuis Jonna (Aarschotsesteenweg 113, Wilsele), org. Dans- en teaterlabo Het Affront.

MAANDAG

12.45 u **KONSERT** Children's Choir of the Palace of Creative Youth Sint-Petersburg, tot 14.00 u, in inkomhal UZ Gasthuisberg.

De basisdemokraat achter Elvis Peeters

Jacques Brel ontmoet de Beastie Boys

Elvis Peeters is van vele markten thuis. Sinds het begin van de jaren tachtig was hij Nederlandstalig tekstenboer en zanger bij de arty cultpostwavegroep Aroma di Amore. Nu is hij dat bij het meer chansongerichte De Legende, waarmee hij al twee minicd's opnam ('Ten Dans' en 'Gouden tanden'). De twee groepen van Peeters zijn nooit echt het alternatieve circuit ontgroeid, maar genieten in beperktere kring heel wat 'credibility'. Daarnaast schrijft Elvis Peeters ook teksten voor teater, luisterspelen voor de radio en verhalen. In 1992 verscheen 'Het uur van de aap', een eerste bundeling van verhalen en monologen. Vorig jaar publiceerde hij bij uitgeverij Bebuquin een mooie teatertekst 'Vier mannen'. En tenslotte brengt hij zijn teksten ook tijdens spoken-wordperformances.

In zowel zijn songteksten als zijn verhalen ontmantelt Peeters systematisch clichees in de taal door optimaal gebruik te maken van metaforen en woordspelletjes. Zo legt hij onvermoede lagen van de taal bloot in zijn teksten, die vroeger ook wel over politiek gingen, maar nu steeds vaker over de liefde. Eind mei komt er een nieuwe verhalenbundel uit bij uitgeverij Van Halewijck, en in het najaar verschijnt de eerste full-length-cd van De Legende. In de toekomst gaat Peeters nog zingen bij Galileo's Left Wing, de jazzy en avantgardistische band van Blindman-saxofonist Luk Mishalle. Een bezig bijtje dus, die Elvis Peeters.

Elvis Peeters: «Het is misschien mijn aard. Ik treed graag op en ik schrijf graag, zowel verhalen als toneeltekstem. Ik ben eigenlijk begonnen als hoofdredakteur van Punkzine in '76, de vroegere Leuvense studenten zullen dat wel weten, met artikels te schrijven en dan ook wat optredens. Dan ben ik Fred Angst tegengekomen, die wou een groep beginnen en zocht iemand om te zingen. Zo is dat begonnen.»

«Dan schreef ik songteksten en achteraf wilde de lichtman van Aroma, die ook regisseur was, een nieuw en oorspronkelijk werk regisseren. Hij vroeg toen of ik dat wilde schrijven. Ik heb dat gedaan en dat viel best mee. En nu doe ik dus vanalles. Misschien vraagt iemand mij ooit om iets te schilderen, maar ik denk niet dat dat zou lukken. Ten hoogste een deur of zo, of een raam.»

Ekster

Veto: *Zo word je waarschijnlijk wel vaak vergeleken met bijvoorbeeld Nick Cave en Gavin Friday, andere interdissiplinaire rockzangers.*

Peeters: «Eigenlijk niet. De meeste mensen die mijn teaterwerk kennen zijn heel weinig op de hoogte van de rock, en de mensen die in de rockwereld zitten weten niet veel van teater of literatuur. Die dingen worden zelden vermengd. Maar ik vind dat je als rockartiest ook teater kunt maken. Als ikzelf op het podium sta is het vaak een mengeling van de twee: iets in de aard van rockvertellingen of muziekteater. Maar als ik in opdracht schrijf voor teater, dan trek ik mij niet zoveel aan van wat de regisseur daar dan mee uitvoert. Ik ben zeker niet met de jaren rustiger geworden hoor, en ik beschouw mezelf nog niet in de eerste plaats als auteur. Ik ben eigenlijk in de eerste plaats rockzanger.»

De zon breekt door
En Lisa sluipt in mijn hart
En ze heeft een mes.
Ze kerft een voor;
Bloed vloeit waar het hart verstart
Lisa doet haar best
Ze speelt zo graag
Televisiefeuilleton
Zij regisseert
Er speelt een vraag
Op de lippen van haar mond
Ze masturbeert.

(uit 'Sporen van Lisa' (1988) van Aroma di Amore, op de lp 'Koudvuur')

Veto: *Er zijn ook opvallende parallellen te vinden tussen de verschillende dingen die je doet. Zo heb je met Aroma di Amore een nummer dat Werner heet, en in een van je verhalen, 'Suiker', treedt dan plots dezelfde figuur op.*

Peeters: «Tja, jullie merken dat nu op, maar de meeste mensen zien dat niet. Die Werner in het nummer had ook een andere naam kunnen hebben. De overeenkomst is zo opvallend omdat beide teksten uit één muziekteatervoorstelling van Peeters en Angst komen, 'Andermans herinnering'. Op het podium hoorde je het verhaal en het nummer dus samen, maar in het boek staat de songtekst niet afgedrukt.»

Veto: *Maar er zijn ook andere dingen. In vele van je verhalen gebruik je vogels metaforisch, en ook in je nummers doe je dat. Je werk lijkt net een volière.*

Peeters: «Ik hou wel veel van vogels. Ik woon in een landelijke omgeving, en daar zitten nog wat vogels. Wanneer ik uit mijn venster kijk en ik zie een ekster, dan schrijf ik: "Hij zag een kraai". Nick Cave heeft het ook over vogels. En ik ben tenslotte toch naar dit kafee gekomen omdat hier een papegaai zit. Nee, die vogels dienen zich aan, en ik vind dat mooi als beeld. Vroeger bij Aroma di Amore had ik het dan weer vaak over messen. Als ik met iets nieuws afkwam vroegen de mensen dan: "En waar is het mes?"»

Veto: *Hoe zit het eigenlijk met Aroma di Amore? Bestaat die groep nog?*

Peeters: «Nu bestaat Aroma definitief niet meer. Vorig jaar hebben we nog een tiental optredens gegeven met een volledig nieuw repertoire. Maar we zijn er nu toch maar mee gestopt omdat Fred Angst zich weer meer wou toeleggen op rock, en ik ook teater wou schrijven. Dat was niet meer te kombineren. Liever dan mekaar te frustreren hebben we besloten ermee te stoppen. We hadden nog wel het nieuwe repertoire op plaat kunnen zetten, maar er stond niet meteen een platenfirma te trappelen om dat uit te brengen. Fred en ik hadden ook niet echt zin om demo's op te nemen en dan daarmee te gaan leuren.»

Bij Mario is het gezellig.
Aan de rand van de toog hangt Werner.
Werner was een veelbelovend schrijver tot hij zijn zinnen verloor. De schuld van de trein van halfzeven wordt gezegd. Omdat de trein van halfzeven zijn meisje heeft vermorzeld.
De sporen zijn nog steeds te zien.
Werner bestelt een karbonade. Onder het eten moet hij slikken. Dan denkt hij aan zijn meisje.
Ja, bij Mario is het gezellig

(uit 'Suiker' (1992) in 'Het Uur van de Aap')

Veto: *En nu is er dan De Legende. Wat is het verschil tussen je twee groepen?*

Peeters: «Bij De Legende wordt de muziek geschreven door een klassiek geschoold pianist. Dat is een totaal andere aanpak dan met Fred Angst, een gitarist, als songschrijver. Door met een piano te komponeren krijg je toch al meteen iets anders. Aroma was rock, De Legende neigt meer naar het chanson. Live is het verschil dat we met De Legende geen ritmesektie hebben, en van instrumentarium is het meer folkachtig: viool, mandoline, akoestische gitaar, piano. Maar toch swingt het!»

Veto: *De muziek van De Legende is moeilijk te omschrijven: je zou het alternatieve kleinkunst kunnen noemen.*

Peeters: «Tja, er is het klassiekere instrumentarium en de Nederlandse teksten. Maar de onderwerpen zijn toch iets zwartgalliger dan wat doorgaans onder kleinkunst wordt begrepen. Ik zou het eerder chanson willen noemen. Maar op een of andere manier is het toch nog steeds rock. Sommige nummers van de nieuwe cd, die dit najaar zal uitkomen, zijn zelfs een beetje Beastie-Boysachtig. Live zal je dat wel niet meteen merken, maar op cd werken we wel met een ritmesektie.»

Tanden

Veto: *De nieuwe Legende verkent dus nieuwe paden. De vorige cd's waren anders wel opvallend gelijklopend.*

Peeters: «Tja, sommige mensen zeiden zelfs dat de tweede plaat een flauw doorslagje was van de eerste. En dat terwijl er op 'Gouden tanden' warempel een saxofoon gebruikt wordt (*lacht*). Op de nieuwe cd gaan er misschien iets minder walsen staan, maar het geheel zal toch weer heel herkenbaar zijn. Misschien komt er ook wel weer een vertaling van een oude dichter: het zou dit keer wel 'ns Novalis kunnen zijn. Ne keer nen Duits.»

Veto: *Een belangrijk verschil tussen Aroma di Amore en De Legende is verder dat de teksten van Aroma duidelijk politiek geëngageerd zijn, terwijl je bij De Legende enkel over de liefde schrijft. Ben je misschien oud en bezadigd geworden?*

Peeters: «Nee hoor, wacht maar tot het nieuwe boek uitkomt. En voor de rest vind ik dat een nummer als 'Drijfveer' toch ook iets van een statement heeft. In het ware leven ben ik nog altijd aktief binnen de vredes- en milieubeweging. In oktober gaan we bijvoorbeeld in Brussel aan het Rogierplein proberen een internationale hoogtechnologische wapenbeurs te verhinderen.»

«Maar toen we met De Legende begonnen bestonden nog altijd Peeters en Angst en Aroma di Amore. En ik heb geprobeerd om voor de Legende andere onderwerpen en een nieuw genre te vinden: liefde en desolaatheid. Op de nieuwe plaat zullen ook wel andere dingen staan, maar dat zullen eerder absurde dingen zijn. Het moet daarom nog niet carnément over soldaten gaan. Zijt gerust, al is het niet op papier, ik ben nog altijd aktief in de praktijk in het aanpakken van mistoestanden.»

De zieke roos (1993)

O roos, je bent ziek
De onzichtbare worm
Die vliegt in de nacht
In de huilende storm
Ontdekte je bed
Van helrood genot
En zijn duistere liefde
Maakt je kapot

(Op de Legende-cd 'Gouden Tanden')

Veto: *Op wie ga je stemmen?*

Elvis Peeters: «Ha ha...de laatste keren ben ik niet gaan stemmen omdat het mij zo weinig zinvol leek om daar nu een keuze te gaan maken. Ik ga nu weer dat probleem hebben. Wie er ook aan de macht is, we zullen er toch altijd tegen moeten vechten. Ik geloof niet in het demokratische systeem zoals het nu werkt, met de meerderheid plus één. Wat ik zou willen is basisdemokratie: verschillende kleine groepjes van mensen die een konsensus bereiken waar iedereen zich kan achter scharen. Waarna afgevaardigden van die basisgroepen onder mekaar hetzelfde proberen. En hun oplossing wordt dan weer besproken in de basisgroepen. Rond 1936 zijn de anarchisten er in Barcelona in geslaagd om gedurende een paar jaar dat systeem met redelijk sukses te laten werken. En binnen de vredesbeweging werken we ook op die manier.»

«Ik ben daar dus wel mee begaan en mee bezig, zonder dat het daarom in songteksten terecht komt. De mensen die mij kennen, zullen dat wel weten, of misschien niet weten, misschien zullen ze denken: "Aah, hij is oud geworden," maar dat is dus helemaal niet zo. Vind ik, hè.»

Barcelona

Veto: *Binnen een beperkt milieu geniet je heel wat erkenning, maar is het niet frusterend dat het ruime publiek je niet appreciëert of zelfs niet kent?*

Elvis Peeters: «Nee, absoluut niet, ik betracht dat ook niet. Zoals het nu gaat, vind ik het echt goed, plezant. Ik vertrek vanuit "wat wil ik schrijven, wat wil ik zeggen of brengen", dat staat voorop, en als daar entoesiasme voor is van een klein publiek, is dat goed. En als dat een groot publiek is, ook goed. Ik zoek nu wel een andere platenmaatschappij om een betere verdeling te bekomen. Niet om beter te verkopen, maar om de mensen die op onze optredens komen zagen dat ze onze cd's niet vinden, een plezier te doen. Ze hebben toch ook recht op hun cd?»

Veto: *Aan de andere kant heeft elke Legendeplaat wel haar meer lichtvoetige, kommerciële nummertje, "om mee op de radio te komen".*

Elvis Peeters: «Mjaa... wel, 'Ten Dans' is veel op de radio gedraaid, maar heeft ons weinig opgebracht in optredens of cd's. Binnen De Legende liggen de smaken wat anders dan bij Aroma, vandaar dat er zowel folk als andere dingen aan bod komen.»

«Waarschijnlijk gaan op de nieuwe cd ook een nummer of twee staan waarvan de mensen gaan zeggen dat ze wat kommerciëler zijn. Die nummers zijn dan wel wat toegankelijker dan sommige van Aroma ('De aarzel', 'Alles wordt zand') of nu ook enkele van De Legende ('Drijfveer', 'De zieke roos'). Tja, kommercieel, dan zouden we toch nog veel erger kunnen doen, hoor.

Joris Janssens
Joost Hutsebaut
Joris Vanden Houtte

Woensdag 29 maart treedt De Legende op in Villa Obscura, Vlamingenstraat 116. Deuren worden geopend om 20.00 u. Kaarten kosten 120/150 frank. Info en reservatie: 29.33.13.